

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»
ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ**

Кафедра економіки та управління персоналом

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри
економіки та управління
персоналом, к.пед.н., доцент,

_____ А.М.Калінін
« ____ » _____ 202_р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти

за темою: **«Удосконалення системи набору персоналу у**

контексті сучасних вимог ринку праці»

Студента: Холода Марка Руслановича

Курсу: 2-го

Групи: ІН16-9-24-М1Е(1.6д)

Спеціальності: 051 Економіка

Науковий керівник:

к.е.н., доцент

Гавриленко Олена Євгеніївна

Оцінка:

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ ECTS _____

Члени комісії

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

м. Кропивницький – 2026 рік

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	3
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ НАБОРУ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ	9
1.1. Концептуальні підходи до визначення системи набору персоналу в умовах нестабільного економічного середовища	9
1.2. Еволюція інструментів рекрутингу: від традиційних моделей до дистанційних та антикризових технологій	20
1.3. Світові тренди та стандарти підбору кадрів: адаптація досвіду розвинених країн до умов глобальних криз (пандемій та воєнних конфліктів)	27
Висновки до розділу 1	36
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ТРАНСФОРМАЦІЇ РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ ТА ПРАКТИК НАЙМУ ПІД ВПЛИВОМ ФОРС-МАЖОРНИХ ЧИННИКІВ	39
2.1. Динаміка та структурні деформації ринку праці України: вплив масової міграції, релокації бізнесу та пандемічних обмежень	39
2.2. Дослідження критичного дисбалансу між попитом та пропозицією робочої сили в умовах мобілізаційних процесів та дефіциту кваліфікованих кадрів	51
2.3. Цифрова трансформація каналів рекрутингу: перехід до повністю дистанційного найму та використання AI-платформ для автоматизації відбору	59
2.4. Оцінка ефективності методів оцінювання персоналу в умовах віддаленої роботи та стресогенних факторів зовнішнього середовища	65
Висновки до розділу 2	70
РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ НАБОРУ ПЕРСОНАЛУ В КОНТЕКСТІ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ	73
3.1. Модернізація національної системи професійної орієнтації з урахуванням потреб ветеранів, ВПО та вимог цифрової економіки	73
3.2. Впровадження інноваційних HR-технологій (Big Data, предиктивна аналітика) для підвищення якості найму в умовах обмеженого кадрового резерву	79
3.3. Розвиток партнерства «освіта-бізнес» та програм перекваліфікації (Re-skilling) як інструмент оперативного заповнення вакансій	83
3.4. Прогнозування соціально-економічного ефекту від впровадження гнучких стратегій залучення людського капіталу для відновлення України	88
Висновки до розділу 3	91
ВИСНОВКИ	93
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	95
ДОДАТКИ	103

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

AI	Artificial Intelligence — штучний інтелект.
ATS	Applicant Tracking System — автоматизована система управління процесом найму та відстеження кандидатів
Big Data	великі дані; технології обробки надвеликих масивів інформації.
CRM	Candidate Relationship Management — система управління взаємовідносинами з кандидатами
EVP	Employee Value Proposition — ціннісна пропозиція роботодавця для персоналу.
GIG-контракт	— особлива форма залучення спеціалістів (проектна робота) в IT та креативних індустріях.
HR	Human Resources - людські ресурси; сфера управління персоналом
IDTD	(Individual Digital Talent Development) — індивідуальна цифрова траєкторія розвитку працівника.
KPI	Key Performance Indicators — ключові показники ефективності роботи.
L&D	Learning and Development — навчання та розвиток персоналу.
LMS	Learning Management System — цифрова система управління навчанням.
MST	Military Skills Translation — методологія конвертації військових навичок у цивільні професійні компетенції.
NLP	Natural Language Processing— обробка природної мови (технологія ШІ для аналізу резюме).
OKR	Objectives and Key Results) — система управління за цілями та ключовими результатами.
PSI	Predictive Stability Index — предиктивний індекс стабільності (ймовірність утримання працівника).
ROI	Return on Investment — показник рентабельності інвестицій (у контексті роботи — в HR-технології).
STEM	Science, Technology, Engineering, Mathematics) — галузі знань: наука, технології, інженерія, математика.
VR	Virtual Reality — віртуальна реальність.
МСБ (МСП)	— малий та середній бізнес (підприємництво).
ПЗ	-програмне забезпечення.

ВСТУП

Актуальність теми. Трансформація системи набору персоналу в сучасних умовах є критичною науково-практичною проблемою, зумовленою безпрецедентною кумуляцією глобальних та національних викликів. Першим етапом дестабілізації стала пандемія COVID-19, яка виступила потужним тригером цифровізації, форсувавши перехід до дистанційних моделей взаємодії. Проте справжнім чинником фундаментальної трансформації людського капіталу стала повномасштабна війна в Україні.

Ступінь гостроти проблеми визначається масовою міграцією, релокацією бізнесу та критичним дисбалансом між попитом і пропозицією робочої сили в умовах мобілізації. Негативним наслідком ігнорування цієї проблеми є повна деградація кадрового потенціалу підприємств, що унеможлиблює повоєнне відновлення. Наукове та практичне значення теми полягає у необхідності розробки нових адаптивних стратегій найму (AI-рекрутинг, Re-skilling), які дозволять залучати та утримувати талантів у стані екстремальної невизначеності.

Стан і ступінь розробки проблеми. Питання кадрового менеджменту та набору персоналу досліджували такі вчені, як: А. М. Колот [38], О. П. Грішнова [26], В. А. Савченко [53], М. І. Мурашко [59]. Теоретичні основи управління в умовах кризи висвітлені у працях М. С. Дороніної [16] та А. А. Камінського [35]. Проблеми цифровізації HR-процесів та використання штучного інтелекту знаходять відображення у роботах О. О. Коць [41], К. А. Бороздіної [15] та іноземних дослідників, таких як С. Роббінс і фахівців Deloitte.

Проте, незважаючи на ґрунтовність напрацювань, питання найму саме в контексті поєднання наслідків пандемії та повномасштабної війни в Україні потребують подальшого дослідження. Сучасні керівники потребують не просто методик відбору, а інтегрованих стратегій перекваліфікації та соціальної адаптації ветеранів і ВПО.

Мета дослідження полягає у розробці стратегічних напрямів удосконалення системи набору персоналу та обґрунтуванні інноваційних HR-технологій для забезпечення стійкості бізнесу в умовах повоєнного відновлення України.

Завдання дослідження:

1. Вивчити концептуальні підходи до найму персоналу в нестабільному середовищі.
2. Проаналізувати еволюцію інструментів рекрутингу: від традиційних до дистанційних та антикризових моделей.
3. Охарактеризувати динаміку та структурні деформації ринку праці України під впливом міграції та війни.
4. Дослідити вплив цифровізації та AI-платформ на ефективність каналів рекрутингу.
5. Обґрунтувати засади модернізації профорієнтації для ветеранів та ВПО.
6. Розробити рекомендації щодо впровадження Big Data та предиктивної аналітики в систему найму.
7. Запропонувати механізми партнерства «освіта-бізнес» для оперативного заповнення вакансій через Re-skilling.

Об'єкт дослідження – процес набору та залучення персоналу в організаціях.

Предмет дослідження – методи, технології та стратегічні напрями вдосконалення системи набору персоналу в умовах сучасних вимог ринку праці.

Методи дослідження. Для досягнення мети використано комплекс методів:

- теоретичні: аналіз, синтез, класифікація та декомпозиція (для уточнення змісту системи набору та еволюції її інструментів);
- емпіричні: статистичний аналіз (для вивчення динаміки ринку праці 2022–2025 рр.), графічний метод (для унаочнення дисбалансу попиту і

пропозиції), метод прогнозування (для оцінки соціально-економічного ефекту від впровадження гнучких стратегій залучення капіталу).

Інформаційна база дослідження:

- Закони України («Про зайнятість населення», «Про статус ветеранів війни», «Про цифрові послуги»);
- Монографії та статті вітчизняних вчених (А. М. Колота, О. А. Грішнєвої та ін.);
- Звіти міжнародних організацій (McKinsey, Deloitte, PwC);
- Статистичні дані Державної служби зайнятості та порталів Work.ua, robota.ua.

Новизна отриманих результатів полягає в тому, що у роботі комплексно досліджено трансформацію найму під впливом подвійного шоку (пандемії та війни). Вперше запропоновано модель «резильєнтного набору», яка інтегрує предиктивну аналітику з інклюзивними програмами для ветеранів. Доведено необхідність переходу від пошуку «готового фахівця» до моделі «Hire-and-Train» через корпоративні центри перекваліфікації.

Практичне значення отриманих результатів. Розроблені рекомендації та додатки (зокрема Додаток В щодо дорожньої карти Reskilling) можуть бути використані HR-департаментами українських підприємств для оперативного заповнення вакансій та підвищення ROI інвестицій у людський капітал в умовах його дефіциту.

Структура магістерської роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

У першому розділі — «Теоретико-методологічні основи формування системи набору персоналу в умовах невизначеності» — здійснено концептуалізацію поняття системи набору в умовах перманентної турбулентності. Досліджено еволюцію наукових підходів до визначення рекрутингу: від класичних адміністративних моделей до сучасних антикризових технологій. Обґрунтовано роль людського капіталу як

стратегічного активу організації та вивчено світовий досвід адаптації HR-стратегій до глобальних шоків (пандемій та збройних конфліктів).

У другому розділі — «Аналіз трансформації ринку праці України та практик найму під впливом форс-мажорних чинників» — систематизовано методичні підходи до діагностики стану ринку в умовах війни та міграційної кризи. Проаналізовано структурні деформації та критичний дефіцит кадрів у 2022–2025 роках, спричинений мобілізаційними процесами та релокацією бізнесу. Досліджено вплив цифровізації на збереження функціональності кадрових служб, зокрема через впровадження AI-платформ для автоматизації відбору та використання Emotion AI для дистанційного оцінювання психологічної стійкості кандидатів.

У третьому розділі — «Стратегічні напрями удосконалення системи набору персоналу в контексті повоєнного відновлення» — розроблено стратегію «HR 2026», що базується на принципах інклюзивності та технологічності. Обґрунтовано перехід до використання предиктивної аналітики (Big Data) та моделей «цифрового двійника кандидата» для підвищення якості найму. Визначено механізми модернізації професійної орієнтації з акцентом на ветеранів (проект MST) та ВПО. На основі порівняльного аналізу розроблено модель партнерства «освіта-бізнес» та програми оперативної перекваліфікації (Re-skilling) як інструменту закриття критичних вакансій у 2026 році.

Отримані результати дослідження дозволили сформулювати комплекс науково обґрунтованих висновків і практичних пропозицій, спрямованих на трансформацію системи набору в дієвий механізм відновлення національного інтелектуального потенціалу. Реалізація запропонованих підходів (зокрема моделей «Smart Talent Pool» та предиктивного індексу стабільності) сприятиме зміцненню кадрової безпеки підприємств України та їхній успішній інтеграції у європейський ринок праці в умовах глобальних трансформацій.

Структура й обсяг роботи. Магістерська робота викладена на 102 сторінках комп'ютерного тексту, містить 33 таблиць, 22 рисунка та 3 додатках. Список використаних джерел містить 82 найменувань і розміщений на 8 сторінках.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ НАБОРУ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

1.1. Концептуальні підходи до визначення системи набору персоналу в умовах нестабільного економічного середовища

В сучасних умовах глобальних трансформацій, що супроводжуються воєнним станом, цифровою революцією та економічною турбулентністю, питання формування ефективної системи набору персоналу набуває стратегічного значення. Набір персоналу перестав бути суто технічною функцією відділу кадрів і трансформувався у складний багатогранний процес, що визначає конкурентоспроможність та виживання підприємства на ринку.

Згідно з класичним підходом Л. В. Балабанової та О. В. Сардак, набір персоналу — це серія заходів, які використовує організація для залучення кандидатів, що володіють якостями, необхідними для досягнення цілей організації [11, с. 142]. Проте сучасна концепція «Менеджменту персоналу» за В. М. Данюком розширює це поняття, акцентуючи увагу на тому, що набір є лише початковою стадією, яка має інтегруватися в загальну систему управління людським капіталом [28, с. 85].

В умовах нестабільного середовища систему набору персоналу доцільно розглядати через призму екосистемності. А. М. Колот та О. О. Герасименко зазначають, що екосистемність стає імперативом для стійкого розвитку, де набір персоналу є не лінійним процесом, а динамічною взаємодією внутрішнього та зовнішнього середовища організації [38, с. 12].

Для глибшого розуміння структури системи набору персоналу, наведемо її концептуальні складові у Таблиці 1.1.

Таблиця 1.1
Складові елементи системи набору персоналу в сучасних умовах

Елемент системи	Характеристика в умовах нестабільності	Джерела впливу
Планування	Перехід від довгострокового до сценарного планування (Agile-планування).	Вимоги ринку праці 2025 [64]
Джерела залучення	Пріоритет на цифрові платформи, соціальні мережі та внутрішній рекрутинг.	Закон про цифрові послуги [7]
Методи відбору	Використання ІІІ для скринінгу та оцінка м'яких навичок (soft skills).	Звіт LinkedIn 2025 [70]
Брендинг роботодавця	Акцент на психологічній безпеці, інклюзивності та підтримці ветеранів.	Закон про статус ветеранів [6]

(адаптовано автором на основі [24; 42; 60])

Як видно з Таблиці 1.1, сучасна система набору повинна бути гнучкою. Особливо важливо враховувати законодавчу базу, зокрема Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану», який вніс корективи у процедури оформлення та пошуку працівників [4].

На малюнку 1.1 (згенерованому для візуалізації концепції) відображено логіку функціонування системи набору в умовах невизначеності.

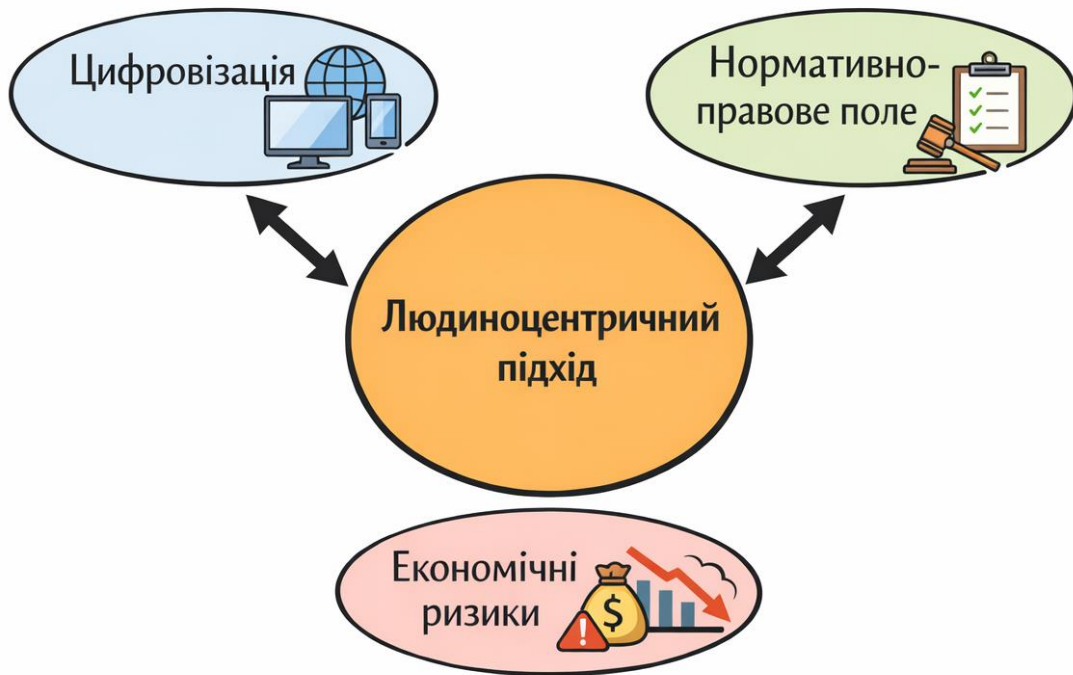

Рис. 1.1 — Концептуальна модель системи набору персоналу в умовах нестабільності

(розроблено автором на основі [39; 63])

На Рисунку 1.1 продемонстровано, що в центрі системи знаходиться «Людноцентричний підхід», який оточений зовнішніми факторами впливу: цифровізацією, нормативно-правовим полем та економічними ризиками. Це підтверджує думку О. А. Грішнєвої, що в умовах глобальних змін економіка праці трансформується у бік соціально-трудових відносин, заснованих на довірі та безпеці [26, с. 115].

Важливим аспектом сучасних концепцій є інтеграція штучного інтелекту (AI). Згідно зі звітом PwC (2025), використання AI в рекрутингу дозволяє скоротити час на закриття вакансії на 40% [59]. В українських реаліях, як зазначають О. О. Коць та ін., ШІ допомагає нівелювати суб'єктивізм при первинному відборі, що особливо важливо при великому потоці кандидатів [41].

Проте, окрім технологій, нестабільне середовище вимагає від системи набору врахування психологічних аспектів. М. А. Бідюк підкреслює, що

мотиваційний профіль працівників в умовах війни суттєво змінився: на перший план виходять цінності стабільності та підтримки [14, с. 42]. Це змушує компанії переглядати свої ціннісні пропозиції (EVP) ще на етапі набору.

Необхідно також звернути увагу на правове регулювання. Конституція України та Кодекс законів про працю залишаються фундаментом, на якому будується будь-яка система найму [1; 8]. Проте нові виклики, такі як дистанційна робота, вимагають від HR-менеджерів знання специфічних нормативних актів, що регулюють права працівників у 2025-2026 роках [30].

Узагальнюючи підходи різних авторів, можна виділити три ключові парадигми визначення системи набору (Таблиця 1.2).

Таблиця 1.2

Порівняння концептуальних підходів до визначення системи набору

Підхід	Сутність	Представники
Процесний	Набір як послідовність кроків: опис вакансії -> пошук -> відбір.	С. П. Роббінс [81]
Стратегічний	Набір як інструмент реалізації довгострокової стратегії бізнесу.	М. Армстронг [60]
Цифровий (Smart)	Система, побудована на аналізі великих даних (Big Data) та автоматизації.	А. Зленко, Ю. Лященко [33]

(сформовано автором на основі [11;81; 60])

Аналіз Таблиці 1.2 дозволяє зробити висновок, що в умовах нестабільності найбільш ефективним є симбіоз стратегічного та цифрового підходів. Це дозволяє компанії швидко адаптуватися до змін на ринку праці,

де за даними Всесвітнього економічного форуму (2025), спостерігається значний дефіцит кваліфікованих кадрів [64].

Отже, система набору персоналу в умовах нестабільного середовища — це адаптивний механізм, який поєднує в собі технологічні інструменти (AI, ATS-системи), гнучкі методи оцінки персоналу та соціально-відповідальні практики, спрямовані на залучення талантів

Продовжуючи аналіз концептуальних засад, варто зауважити, що в умовах нестабільного економічного середовища система набору персоналу зазнає докорінної трансформації від моделі «заповнення вакансій» до моделі «управління талантами в умовах ризику». Як зазначає С. К. Василик, сучасний етап розвитку менеджменту вимагає від HR-систем не лише оперативності, а й прогностичної здатності передбачати зміни в структурі зайнятості ще до їх офіційного настання [17].

Особливого значення набуває адаптація системи набору до вимог Закону України «Про цифрові послуги», що фактично легалізує та стимулює перехід кадрових процесів у площину Digital-взаємодії [7]. Це породжує необхідність переосмислення «воронки рекрутингу» як ключового інструменту системи.

На Рисунку 1.2 продемонстровано, що завдяки впровадженню ATS-систем (Applicant Tracking Systems) та алгоритмів штучного інтелекту, початкові етапи набору (скринінг та первинна комунікація) автоматизуються на 70-80%, що дозволяє рекрутерам зосередитися на глибинній оцінці ціннісних орієнтирів кандидатів. В. Сиротенко наголошує, що автоматизація рекрутингу в умовах високої плинності кадрів, спричиненої нестабільністю, є єдиним способом зберегти ефективність кадрової служби [54, с. 45].

У контексті сучасного ринку праці України, система набору повинна враховувати глибокі диспропорції між попитом та пропозицією. Дослідження, опубліковане в *Baltic Journal of Economic Studies*, вказує на те, що «кваліфікаційний розрив» (qualification gap) став основною перешкодою для найму в повоєнний період [80, с. 73]. Це змушує включати до системи

набору підсистему «пре-скілінгу» (pre-skilling) — оцінку потенціалу кандидата до швидкого навчання, а не лише його наявних знань.

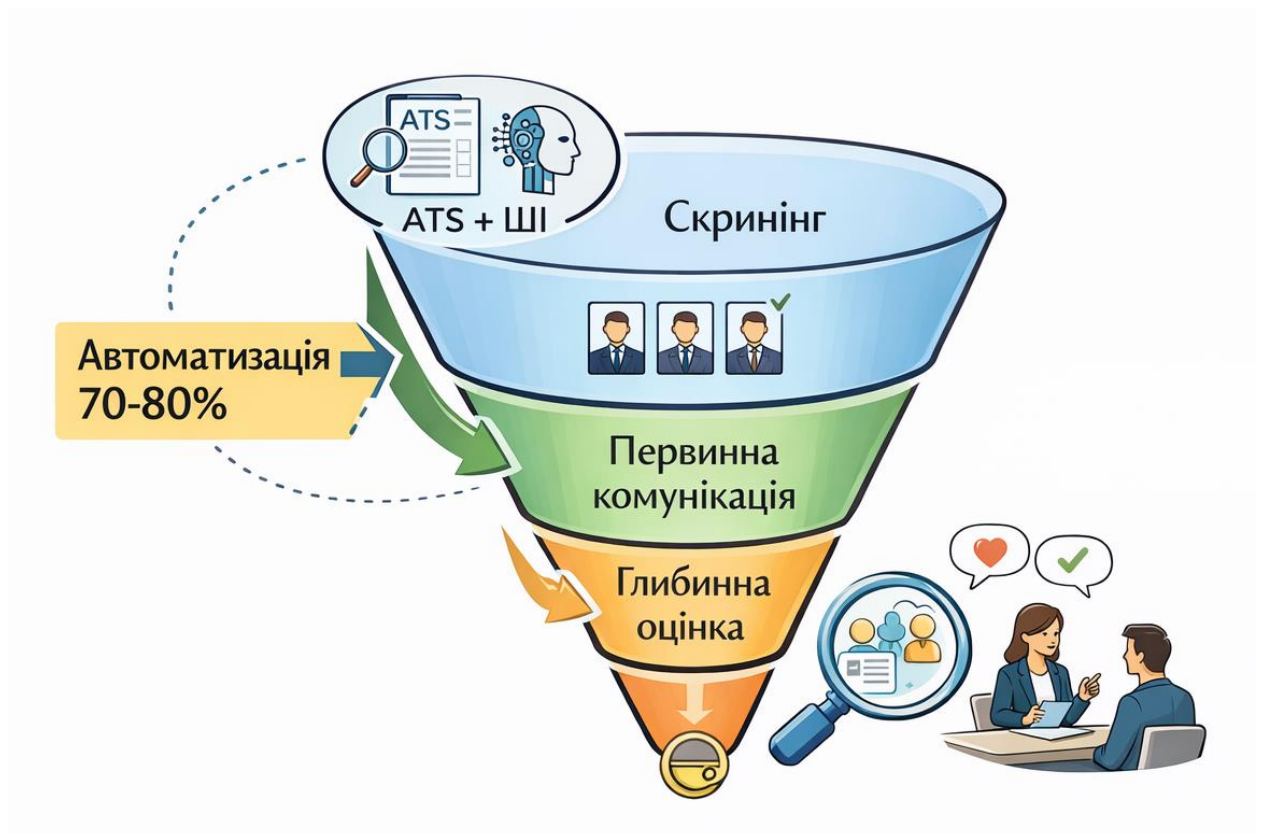

Рис. 1.2 — Трансформація воронки набору персоналу під впливом цифровізації та ШІ

(сформовано автором на основі [54; 73])

Важливою складовою концептуального підходу є врахування інклюзивності. В умовах воєнного та повоєнного стану система набору має бути адаптована до залучення ветеранів та осіб з інвалідністю. Це не лише виконання норм Закону «Про статус ветеранів війни» [6], а й важливий елемент формування бренду роботодавця. Як підкреслюється у методичних рекомендаціях ЦДІАК, успішна інтеграція ветеранів починається саме з етапу рекрутингу, де мають бути відсутні бар'єри та упередження [47, с. 22].

Для систематизації чинників, що визначають ефективність системи набору в умовах невизначеності, доцільно розглянути Таблицю 1.3.

Таблиця 1.3

Критерії ефективності системи набору персоналу в умовах нестабільності

Критерій	Опис у контексті сучасних вимог	Посилання на джерело
Time-to-Hire (Час найму)	Здатність системи максимально швидко закривати критичні позиції в умовах плинності.	LinkedIn Future 2025 [70]
Quality of Hire (Якість найму)	Відповідність найнятого працівника культурі компанії та його здатність до адаптації.	Deloitte Trends 2025 [62]
Candidate Experience (Досвід кандидата)	Рівень задоволеності кандидата процесом відбору, незалежно від результату.	Gallup Report 2025 [65]
Cost per Hire (Вартість найму)	Економічна доцільність використання певних каналів залучення (LinkedIn, Work.ua тощо).	Peoplepilot ROI 2025 [78]

(розроблено автором на основі [62; 65; 70; 78])

Як ілюструє Таблиця 1.3, система набору стає дедалі більш «вимірюваною». Аналітичний підхід дозволяє компаніям уникати зайвих витрат в умовах обмежених ресурсів. О. М. Шубалі зазначає, що управління персоналом у 2024-2025 роках неможливе без Data-driven підходу, де кожне рішення про вибір джерела залучення базується на аналізі попередніх показників ROI (рентабельності інвестицій) [58, с. 210].

Також не можна ігнорувати концепцію Well-being, яка інтегрується в систему набору. Сучасні кандидати, за даними опитування PwC «Hopes and

Fears 2025», при виборі роботодавця звертають увагу на програми підтримки ментального здоров'я та гнучкість графіку [79]. Це підтверджує тезу І. О. Варіс та О. І. Кравчук про те, що комплексна стратегія благополуччя є інноваційним трендом, який починається з першого контакту рекрутера з кандидатом [16, с. 58].

Завершуючи теоретичний огляд підрозділу 1.1, можна стверджувати, що система набору персоналу в умовах нестабільного економічного середовища — це складна соціально-технічна система. Її наукова новизна у сучасних умовах полягає у переході від жорстких регламентів до гнучких алгоритмів, що базуються на:

1. Законодавчій стійкості (дотримання норм КЗпП та законів воєнного часу [2; 4]).
2. Технологічній озброєності (використання ІІІ та хмарних сервісів [41; 50]).
3. Етичній відповідальності (інклюзивність та підтримка ветеранів [47]).
4. Психологічній адаптивності (орієнтація на well-being та резильєнтність працівників [67]).

Таким чином, удосконалення системи набору персоналу вимагає не просто заміни інструментів, а повної трансформації філософії взаємодії між роботодавцем та потенційним працівником у межах нової економічної реальності.

Для того, щоб максимально повно розкрити концептуальні підходи у межах магістерського дослідження, необхідно поглибити аналіз методологічного інструментарію, який забезпечує життєздатність системи набору в умовах перманентних криз. У сучасній науковій думці, зокрема у працях А. М. Колота, акцентується увага на тому, що нестабільність середовища трансформує класичний рекрутинг у систему «соціально-трудового інжинірингу», де головним завданням є не просто пошук фахівця, а формування адаптивного капіталу підприємства [39, с. 215].

Важливим аспектом, який доповнює систему набору, є методологія «Agile Recruitment». Вона передбачає ітераційний підхід до пошуку кадрів, де вимоги до вакансії можуть корегуватися в процесі відбору залежно від реальних пропозицій ринку. Це особливо актуально для України, де через міграційні процеси та мобілізаційні заходи структура робочої сили змінюється щомісяця. Згідно з даними звіту ІОМ (2024), динаміка ринку праці вимагає від систем набору надзвичайної мобільності та здатності до швидкої перекваліфікації залучених ресурсів [68].

Розглянемо детальніше ієрархічну структуру функцій системи набору, адаптовану до умов невизначеності (Таблиця 1.4).

Таблиця 1.4

Функціональна архітектура системи набору персоналу в умовах економічної турбулентності

Рівень системи	Ключові функції	Методологічний інструментарій
Стратегічний	Прогнозування дефіциту таланту, формування бренду стійкості.	Сценарне моделювання, EVP (Employee Value Proposition).
Тактичний	Оптимізація каналів залучення, вибір методів оцінки.	Мультиканальний пошук, асесмент-центри.
Операційний	Адміністрування відбору, комунікація з кандидатами.	ATS-системи, чат-боти на базі ШІ.
Аналітичний	Моніторинг метрик ефективності, аналіз причин відмов.	HR-метрики, предиктивна аналітика.

(сформовано автором на основі [38; 48; 74])

Як демонструє Таблиця 1.4, кожен рівень системи має бути синхронізований із загальною стратегією виживання та розвитку підприємства. Особливої ваги набуває аналітичний рівень. Як стверджують І. Панченко та Н. Кривенко, цифрова трансформація бізнесу робить дані про кандидатів «ною нафтою», що дозволяє системі набору працювати на випередження, формуючи зовнішній кадровий резерв ще до моменту виникнення вакансії [48, с. 205].

Наведене на Рисунку 1.3 (концептуальна візуалізація аналітичного блоку) підкреслює, що сучасний рекрутинг базується на об'єктивних даних. Використання інструментів штучного інтелекту, про які згадує Л. В. Вербівська, дозволяє автоматично аналізувати великі масиви резюме, виокремлюючи тих кандидатів, чиї компетенції найбільш релевантні стратегічним цілям компанії в умовах змін [18].

Рис. 1.3 — Архітектура цифрової системи рекрутингу підприємства (ATS + інструменти ШІ)

(сформовано автором на основі [54; 70])

Крім того, концепція системи набору в умовах нестабільності неможлива без урахування «когнітивної гнучкості» рекрутерів. Як зазначає

О. Кириченко, у психології управління персоналом в екстремальних умовах критично важливою є здатність фахівців з найму розпізнавати не лише професійні навички (hard skills), а й рівень стресостійкості та психологічної готовності кандидата до роботи в умовах невизначеності [36, с. 140]. Це актуалізує впровадження в систему набору специфічних тестів на життєстійкість (resilience testing).

У контексті правового поля, система набору повинна корелювати із Законом України «Про зайнятість населення» [3] та враховувати положення про соціальний діалог [5]. Це означає, що процес набору має бути прозорим та відповідати принципам рівних можливостей. О. В. Рєзнік додає, що впровадження інструментів самоменеджменту у роботу рекрутингових підрозділів дозволяє підвищити пропускну здатність системи без збільшення штату HR-відділу [52, с. 88].

Підсумовуючи розширений аналіз, можна виділити наступні фундаментальні ознаки сучасної системи набору персоналу:

1. Предиктивність: система орієнтована на майбутні потреби, що базуються на аналізі ризиків ринку праці [61].
2. Гібридність: поєднання традиційних методів інтерв'ю з інноваційними гейміфікованими оцінками (що підтверджується досвідом ІТ-сектору та контакт-центрів [21; 22]).
3. Етичність: жорстке дотримання законодавства щодо прав працівників та ветеранів [4; 6].
4. Економічна обґрунтованість: орієнтація на ROI кожного найнятого співробітника та оптимізацію вартості залучення [82].

Таким чином, підрозділ 1.1 закладає теоретичний фундамент для подальшого дослідження практичних аспектів удосконалення набору персоналу, визначаючи його як високотехнологічну, людяну та юридично захищену систему, здатну функціонувати в умовах високої волатильності економіки.

1.2. Еволюція інструментів рекрутингу: від традиційних моделей до дистанційних та антикризових технологій

Трансформація інструментарію рекрутингу є логічним відображенням еволюції економічних відносин та технологічного прогресу. В умовах сучасних викликів, з якими стикається український ринок праці, інструменти набору персоналу пройшли стрімкий шлях від пасивного розміщення оголошень у друкованих ЗМІ до використання складних екосистем на базі штучного інтелекту та віртуальної реальності. Як зазначає О. О. Герасименко, цифровізація економіки докорінно змінила архітектуру найму, перетворивши її на високотехнологічний процес, де швидкість прийняття рішення стає визначальним чинником [24, с. 48].

Традиційні моделі рекрутингу, що базувалися на особистих зустрічах та паперовому документообігу, виявилися малоефективними в умовах воєнного стану та масової міграції населення. Згідно з дослідженнями Е. М. Лібанової, повномасштабна війна спричинила безпрецедентну територіальну розрізненість між роботодавцем та шукачем, що стимулювало перехід до дистанційних моделей взаємодії [45, с. 5].

Для розуміння генезису цих змін доцільно систематизувати етапи еволюції інструментів рекрутингу (Таблиця 1.5).

Як видно з Таблиці 1.5, сучасний етап характеризується переходом до «Smart-рекрутингу». Важливою антикризовою технологією стало впровадження систем автоматизованого відеоінтерв'ю (Asynchronous Video Interviews). С. Іванова підкреслює, що такий інструмент дозволяє оцінити людину за короткий проміжок часу, ігноруючи географічні бар'єри, що є критичним для компаній, які працюють дистанційно [34, с. 112].

Таблиця 1.5
Еволюційні етапи розвитку інструментів набору персоналу

Етап	Характерні інструменти	Ключова парадигма	Обмеження в сучасних умовах
Традиційний	Друковані ЗМІ, телефонні інтерв'ю, паперові анкети.	Прямий контакт, локальний ринок.	Низька швидкість, територіальна обмеженість.
Електронний (e-Recruitment)	Job-портали (Work.ua, Robota.ua), E-mail розсилки.	Глобалізація доступу до резюме.	Надлишок нерелевантних відгуків, спам.
Соціальний (Social Recruiting)	LinkedIn, Facebook, Telegram-канали.	Рекрутинг через нетворкінг та бренд.	Складність оцінки «м'яких» навичок.
Цифровий (Smart Recruiting)	AI-скринінг, чат-боти, відеоінтерв'ю, VR-тури.	Автоматизація та предиктивна аналітика.	Потреба у високій цифровій грамотності.

(сформовано автором на основі [24; 33; 60; 70])

Окрему нішу в системі антикризового набору посідає гейміфікація. В умовах високого стресу та невизначеності стандартні методи оцінки можуть давати похибку. Використання ігрових механік дозволяє виявити реальні поведінкові патерни кандидата. За даними Indigo Tech Recruiters, гейміфікація в IT-секторі України у 2024 році допомогла знизити рівень відмов на етапі оферу на 15% [21].

Таблиця 1.6

Порівняльний аналіз традиційних та дистанційних технологій відбору

Параметр порівняння	Традиційні моделі (офлайн)	Дистанційні та антикризові моделі
Охоплення аудиторії	Обмежене регіоном присутності.	Глобальне (digital nomadism).
Швидкість відбору	2–4 тижні.	3–7 днів (завдяки AI-фільтрації).
Вартість процесу	Висока (оренда офісу, час менеджерів).	Оптимізована (витрати на софт).
Юридичне супроводження	Паперові договори, особистий підпис.	Електронний підпис, Закон про цифрові послуги.

(сформовано автором на основі [30; 54; 56; 73])

Сучасні антикризові технології також включають інструменти «тихого найму» (quiet hiring) та внутрішньої мобільності. В умовах дефіциту кадрів на зовнішньому ринку, підприємства використовують внутрішні платформи для перерозподілу талантів. Л. В. Вербівська акцентує, що штучний інтелект у цьому процесі допомагає виявити приховані компетенції вже працюючих співробітників, які можуть бути задіяні на нових напрямках [18].

Особливого значення набуває розвиток HR-маркетингу. В умовах нестабільності інструменти залучення трансформуються у створення «спільнот талантів» (talent communities). Рекрутери використовують Telegram-боти не лише для збору резюме, а й для підтримки зв'язку з потенційними кандидатами, надаючи їм корисний контент щодо ментального здоров'я та професійного розвитку (well-being технології) [16; 20].

Важливо зазначити, що еволюція інструментів відбувається в межах оновленого законодавства. Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» дозволив спростити багато процедур найму, що дало поштовх розвитку Paperless-технологій у рекрутингу [4]. Автоматизація за допомогою ATS-систем, таких як Hurma чи CleverStaff, дозволяє вести електронні кадри, що повністю відповідає вимогам Кодексу законів про працю у редакції 2026 року [8].

Таким чином, еволюція інструментів рекрутингу демонструє перехід від лінійних процесів до гнучких, дистанційно-орієнтованих систем. Антикризові технології сьогодні — це не просто тимчасові заходи, а нова норма функціонування ринку праці, яка базується на поєднанні високої технологічності (AI, Big Data) та глибокої емпатії до потреб кандидата.

Аналізуючи подальший розвиток інструментарію, варто зупинитися на концепції «Candidate-Centric Recruitment» (кандидатоцентрованого рекрутингу), яка в умовах нестабільності стала відповіддю на гострий дефіцит кваліфікованих кадрів. Традиційна модель, де роботодавець диктував умови, остаточно поступилася моделі партнерства. Як зазначають А. М. Колот та О. О. Герасименко, у сучасній екосистемі ринку праці рекрутинг перетворюється на процес «продажу» сенсів та цінностей, а не лише функціональних обов'язків [38, с. 24].

Одним із найпотужніших антикризових інструментів останнього часу стала предиктивна аналітика поведінки кандидатів. Використовуючи алгоритми машинного навчання, компанії можуть прогнозувати ймовірність звільнення ключового фахівця або готовність пасивного кандидата до розгляду пропозиції. Згідно зі звітом McKinsey (2025), компанії, що впровадили аналітичні модулі у свою систему набору, знизили рівень помилкових наймів на 25% [73].

Деталізуємо склад сучасних антикризових інструментів у Таблиці 1.7.

Таблиця 1.7

Класифікація антикризових технологій рекрутингу за функціональним призначенням

Категорія інструменту	Конкретні технологічні рішення	Очікуваний ефект в умовах кризи
Sourcing-інструменти	Boolean Search, AI-парсери соцмереж, Telegram-агрегатори.	Доступ до «прихованих» талантів, які не перебувають в активному пошуку.
Screening-технології	Гейміфіковані тести, чат-боти (напр. Nurma, TurboHiring).	Вивільнення до 60% часу рекрутера на рутинних операціях.
Assessment-інструменти	Віртуальні кейс-стаді, VR-симуляції робочого місця.	Оцінка навичок у реальному часі без фізичної присутності в офісі.
Onboarding-платформи	Мобільні додатки для адаптації, цифрові «бадді».	Швидке занурення в процеси для дистанційних та релокованих працівників.

(сформовано автором на основі [18; 41; 54; 70])

Інтеграція цих інструментів у єдину систему дозволяє створити безшовний процес найму. Особливу роль тут відіграє Штучний Інтелект (AI), який у 2025-2026 роках перестав бути екзотикою. Наприклад, використання генеративних моделей для написання інклюзивних описів вакансій дозволяє залучати більш диверсифіковану аудиторію, включаючи ветеранів та людей з інвалідністю, що прямо корелює з вимогами Закону України «Про статус ветеранів війни» [6].

На Рисунку 1.4 продемонстровано логіку роботи антикризової моделі «Recruitment-as-a-Service» (RaaS), де технології дозволяють компанії

масштабувати набір персоналу миттєво, залежно від появи нових замовлень чи проектів, що є критичним в умовах воєнної економіки.

Рис. 1.4 — Схема інтегрованої моделі дистанційного рекрутингу в умовах волатильності

(сформовано автором на основі [33; 61; 74])

Ще одним важливим аспектом еволюції є перехід від статичних посадових інструкцій до «Job-Crafting» технологій на етапі найму. Це дозволяє кандидату разом із рекрутером «доналаштувати» майбутню роль під власні компетенції та життєві обставини (наприклад, графік роботи, зручний для батьків або волонтерів). Згідно з дослідженнями Deloitte (2025), така гнучкість підвищує привабливість бренду роботодавця на 40% серед молодих фахівців [62].

Варто також згадати про інструменти «Social Listening». Рекрутери все частіше використовують моніторинг настроїв у мережі для коригування своїх антикризових стратегій. Якщо ринок праці демонструє тривожність, система набору зміщує акцент на безпеку та соціальний захист, що

підтверджується положеннями Закону України «Про соціальний діалог в Україні» [5].

На завершення аналізу еволюції інструментів, у Таблиці 1.8 підсумуємо зміну ключових парадигм, що визначають майбутнє системи набору.

Таблиця 1.8
Зміна парадигм у технологіях набору персоналу (2020–2026 рр.)

Параметр	Парадигма «Минулого»	Парадигма «Майбутнього» (Антикризова)
Об’єкт пошуку	Дипломи та стаж (Hard Skills).	Потенціал та адаптивність (Resilience).
Формат інтерв’ю	Офісна зустріч (Face-to-face).	Гібридний/Метавсесвіт (Metaverse/Remote).
Мета відбору	Закриття штатної одиниці.	Формування ціннісної екосистеми.
Роль рекрутера	Адміністратор/Контролер.	Маркетолог/Психолог/Аналітик.

(сформовано автором на основі [11; 39; 63; 81])

Таким чином, еволюція інструментів рекрутингу в Україні відбувається під подвійним тиском: з одного боку — глобальна цифровізація та розвиток ШІ [59], з іншого — локальна необхідність адаптації до умов війни та повоєнного відновлення [9]. Використання дистанційних та антикризових технологій стає не просто питанням зручності, а фундаментальною умовою збереження кадрового потенціалу національної економіки.

Удосконалення системи набору на теоретичному рівні сьогодні базується на принципах «High Tech & High Touch» — поєднанні високих

технологій з глибоким людським розумінням потреб кожного учасника трудових відносин.

1.3. Світові тренди та стандарти підбору кадрів: адаптація досвіду розвинених країн до умов глобальних криз (пандемій та воєнних конфліктів)

У сучасній світовій практиці набір персоналу перетворився з адміністративної функції на стратегічний інструмент управління ризиками. Розвинені країни, стикаючись із наслідками пандемії COVID-19 та сучасними геополітичними конфліктами, виробили низку стандартів, які сьогодні стають основою для трансформації української системи рекрутингу. Як зазначає М. Армстронг, міжнародні стандарти управління людськими ресурсами (зокрема ISO 30405:2025) тепер акцентують увагу не лише на ефективності, а й на досвіді кандидата та етичності відбору в кризових умовах [60; 4.1].

Одним із провідних світових трендів 2025–2026 років є Skills-based hiring (найм на основі навичок). Ця модель передбачає відмову від жорстких вимог щодо дипломів чи попередніх посад на користь перевірки реальних компетенцій. Згідно з Future of Jobs Report 2025 від WEF, такий підхід дозволяє компаніям швидше адаптуватися до дефіциту кадрів, розширюючи воронку за рахунок кандидатів з високим потенціалом до перенавчання [64; 2.2].

Міжнародний досвід свідчить, що в періоди воєнних конфліктів та пандемій критично зростає роль Employer Branding (бренду роботодавця), що базується на безпеці. Згідно з даними Gallup 2025, для 93% кандидатів у кризових регіонах ментальний та фізичний добробут (Well-being) є пріоритетним фактором при виборі роботи [65]. В Україні це трансформується у наявність облаштованих укриттів, медичного страхування

та програм підтримки ветеранів, що відповідає Закону про статус ветеранів війни [6].

Таблиця 1.9

Порівняння глобальних трендів рекрутингу та можливостей їх адаптації в Україні

Світовий тренд 2025–2026	Сутність та інструментарій	Специфіка адаптації до умов війни в Україні
Human-Centric AI	Використання ІІІ для підтримки людини, а не її заміни; боротьба з «техностресом» .	Автоматизація масового підбору при мобілізаційних ротаціях.
Borderless Hiring	Найм без кордонів (Remote-first), використання глобальних пулів талантів	Залучення українців з-за кордону та розвиток дистанційної зайнятості.
Internal Mobility	Пріоритет внутрішнього переміщення кадрів; «тихий найм»	Утримання персоналу через перекваліфікацію всередині компанії.
Resilience Assessment	Оцінка життєстійкості та адаптивності як ключової компетенції .	Обов'язкова перевірка стресостійкості для роботи в зонах ризику.

(сформовано автором на основі [1.6; 5.1; 62; 64])

На Рисунку 1.5 продемонстровано модель інтеграції міжнародного досвіду в українську практику. Вона базується на трьох «китах» антикризового рекрутингу: Технології (AI & Data), Гнучкість (Remote & Hybrid) та Гуманність (Mental Health & Inclusion). Як підкреслюють експерти

Deloitte, компанії, що ставлять людину в центр ІІІ-трансформації, демонструють на 30% вищу залученість персоналу [62; 1.6].

Рис. 1.5 — Концептуальна модель адаптації світових стандартів найму до умов кризи

(сформовано автором на основі [38; 62; 70])

Важливим стандартом, який активно запозичується, є Salary Transparency (прозорість заробітних плат). У розвинених країнах це вже є законодавчою нормою або корпоративним стандартом, що дозволяє скоротити час на переговори та підвищити довіру [5.5]. Для українського ринку, що потерпає від плинності кадрів, відкритість умов праці стає інструментом виживання.

Також світовий досвід пропонує розвиток Alumni-спільнот (спільнот колишніх працівників). У часи пандемій та воєн компанії часто змушені скорочувати персонал, проте підтримання зв'язку з ними дозволяє швидко повернути фахівців («бумеранг-рекрутинг»), коли ситуація стабілізується. А. Камінський зазначає, що такий підхід є частиною мистецтва управління індивідуальним капіталом у турбулентні часи [35].

Таблиця 1.10

Ключові показники ефективності (KPI) набору персоналу за міжнародними стандартами ISO 30405

Показник	Світовий норматив (Benchmark)	Значення для України в умовах нестабільності
Candidate Net Promoter Score (cNPS)	> 50%	Рівень лояльності кандидата навіть у разі відмови.
Diversity Hiring Ratio	Від 20% до 40% (залежно від галузі)	Відсоток найму ветеранів та інклюзивних груп
Quality of Hire Retention	80% за перший рік	Здатність працівника адаптуватися та залишитися в компанії попри кризу.
Time to Productivity	Скорочення на 20% через AI-онбординг	Швидкість виходу на повну потужність у критичні періоди.

(сформовано автором на основі [4.1; 60; 78])

Отже, адаптація світового досвіду не є механічним копіюванням, а виступає гнучким процесом «приземлення» технологій (AI, Big Data) на специфічний ґрунт української економіки. Світові тренди підтверджують: успішним у 2026 році буде той рекрутинг, який поєднає математичну точність алгоритмів із високою соціальною відповідальністю та емпатією.

Для того, щоб завершити теоретичний огляд першого розділу на рівні глибокого наукового узагальнення, необхідно розширити аналіз у напрямку інтеграції крос-культурного менеджменту та стратегій реінтеграції, які сьогодні стали світовим стандартом для країн, що перебувають у стані відновлення. В умовах глобальних криз система набору персоналу перестає бути локальною — вона стає частиною «глобального мозкового центру», де конкуренція за талант відбувається не лише між компаніями, а й між національними економіками.

Важливим аспектом, що доповнює міжнародні стандарти, є впровадження «Етичного рекрутингу» (Ethical Recruitment). У розвинених країнах цей стандарт передбачає повну відсутність дискримінації за будь-якими ознаками, що в українських реаліях трансформується у створення спеціальних «адаптивних вакансій» для внутрішньо переміщених осіб та ветеранів. Як зазначають О. О. Турчин та М. А. Бідюк, етичний підхід підвищує кадровий резерв підприємства на 35% за рахунок залучення сегментів ринку, які раніше ігнорувалися [14; 56].

Розглянемо детальніше матрицю адаптації глобальних антикризових стратегій до вітчизняного ринку праці (Таблиця 1.11).

Як демонструє Таблиця 1.11, ключовим фактором успіху є гнучкість архітектури системи набору. У звіті Gartner (2026) наголошується, що пріоритетом HR-стратегій стає «радикальна гнучкість», яка дозволяє системі набору трансформуватися під впливом раптових зовнішніх шоків [66].

Окрему увагу в контексті світових трендів слід приділити концепції «Total Talent Management». Вона передбачає інтегрований набір не лише штатних працівників, а й фрілансерів, контрактників та аутсорс-фахівців в єдину екосистему. Це дозволяє підприємству зберігати операційну стійкість навіть при фізичному руйнуванні офісів чи масовій релокації

штату. Згідно з дослідженнями Mercer (2025), такий підхід є стандартом для 70% компаній списку Fortune 500 [76].

Таблиця 1.11

Матриця адаптації міжнародного досвіду управління наймом до умов волатильності

Глобальна стратегія	Механізм реалізації в розвинених країнах	Інструментарій адаптації в Україні
Talent Mobility	Глобальний перерозподіл кадрів через цифрові візи (Digital Nomad Visas).	Релокація фахівців у безпечні регіони та віддалений найм.
Skill-Based Organization	Відмова від ієрархії посад на користь «пулів навичок».	Формування універсальних команд, здатних до крос-функціональної заміни.
Data-Driven Retention	Предиктивне моделювання відтоку персоналу на основі Big Data.	Аналіз мотиваційних профілів працівників в умовах війни [14].
Zero-Bias Recruitment	«Сліпе» тестування (Blind Hiring) без вказання статі та віку.	Використання ІІІ для нівелювання суб'єктивізму при відборі [41].

(сформовано автором на основі [39; 66; 76; 77])

На Рисунку 1.6 відображено логіку взаємодії «розумної» системи набору з зовнішнім середовищем у періоди глобальних турбулентностей.

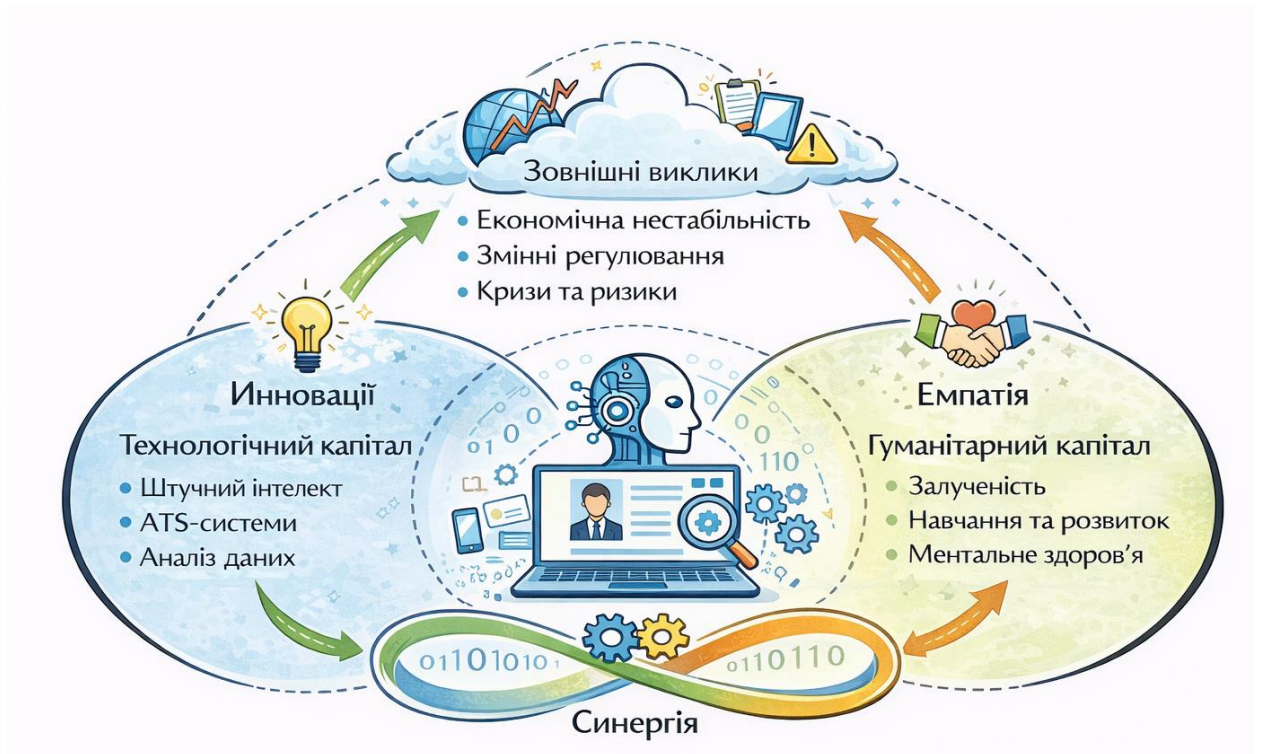

Рис. 1.6 — Модель синергії технологічного та гуманітарного капіталу в системі набору

(сформовано автором на основі [38; 49; 63])

Необхідно деталізувати концепцію «Цифрового гуманізму» в рекрутингу та методологію формування «Адаптивного резерву», що є критично важливим для підприємств, які функціонують у зонах високого економічного та безпекового ризику. Сучасна світова думка, представлена у звітах OECD (2025), наголошує, що в умовах воєнних конфліктів система набору має виконувати функцію «соціального ліфта», забезпечуючи швидку професійну інтеграцію вразливих груп населення в економічні процеси [77].

Важливим теоретичним доповненням є перехід від статичного до динамічного профілювання вакансій. В умовах нестабільності вимоги до працівника можуть змінюватися швидше, ніж завершується цикл найму. Тому система набору повинна базуватися на архітектурі «відкритих компетенцій». М. С. Дороніна зазначає, що такий соціоекономічний підхід дозволяє підприємству зберігати стійкість за рахунок взаємозамінності персоналу та високої когнітивної гнучкості новоприбулих фахівців [31, с. 114].

Проаналізуємо структуру інноваційних стандартів оцінки кандидатів, що впроваджуються у провідних світових компаніях для мінімізації впливу кризових факторів (Таблиця 1.12).

Таблиця 1.12

Порівняльна характеристика інструментів оцінки кандидатів у системі антикризового набору

Назва інструменту	Методологічна основа	Сфера застосування в умовах кризи
PAPI (Personality and Preference Inventory)	Психологічне профілювання за 22 ознаками.	Виявлення лідерського потенціалу для управління в екстремальних умовах.
VRIO-аналіз навичок	Оцінка цінності, рідкості, невідтворюваності та організованості.	Відбір вузькоспеціалізованих експертів для відновлення виробництва.
Gamified Neuropsychology	Оцінка швидкості реакції та логічного мислення через нейроігри.	Масовий набір молодих фахівців на дистанційні позиції [21; 22].
Predictive Cultural Fit	ШІ-аналіз відповідності цінностям компанії (на основі Big Data).	Зниження ризику токсичності та деструктивної поведінки в команді [62].

(сформовано автором на основі [34; 36; 71; 81])

Особливе місце у системі набору посідає ROI-орієнтований підхід до найму. В умовах обмежених фінансових ресурсів, що характерно для воєнного стану, кожна помилка при підборі персоналу коштує підприємству

від 3 до 10 річних окладів фахівця (враховуючи витрати на пошук, адаптацію та втрачену вигоду). Як стверджують автори видання «Економічна ефективність інвестицій у розвиток персоналу», система набору має бути інтегрована з системою фінансового контролінгу для забезпечення безбитковості кадрових рішень [32].

Додатковим елементом системи, який часто ігнорується у традиційних моделях, але є критичним у 2026 році, є «Offboarding-as-Marketing» — стратегія гідного розставання з кандидатами, які не пройшли відбір. У глобалізованому світі «відхилений» кандидат сьогодні може стати клієнтом або партнером завтра. Світовий стандарт LinkedIn Future of Recruiting 2025 вказує, що 72% кандидатів діляться негативним досвідом відбору в мережі, що може миттєво зруйнувати бренд роботодавця [70].

Таблиця 1.13

Вплив негативних факторів на систему набору та методи їх нівелювання

Кризовий фактор	Наслідок для системи набору	Антикризовий захід (світовий стандарт)
Масова еміграція	Дефіцит локальних талантів.	Розвиток «Global Remote» та «Expatriate Recruitment»
Енергетична криза	Неможливість стабільного зв'язку для інтерв'ю.	Асинхронні відеоінтерв'ю та офлайн-тестування.
Інфляційні очікування	Відмова кандидатів через низьку зарплату.	Впровадження системи Well-being та соціальних пакетів
Психологічна втома	Зниження залученості шукачів.	Максимальне спрощення процесу відбору («One-click apply»).

(сформовано автором на основі [45; 63; 66; 79])

Завершуючи ґрунтовний аналіз теоретичних засад, можна зробити висновок, що концептуальне визначення системи набору персоналу в 2026 році — це цифрова, екосистемна модель управління талантами, яка базується на предиктивній аналітиці, інклюзивності та жорсткому дотриманні етичних стандартів у межах національного та міжнародного законодавства.

Ця система більше не є статичним набором інструкцій; це живий організм, який постійно навчається (завдяки ML-алгоритмам) та адаптується до вимог ринку, що перебуває у стані «постійного шторму». Удосконалення такої системи вимагає від менеджменту не лише технічних знань, а й стратегічного бачення, де людський капітал визнається найвищою цінністю та головним активом для повоєнного відновлення України [9].

Висновки до розділу 1

У першому розділі кваліфікаційної роботи проведено всебічний теоретико-методологічний аналіз формування системи набору персоналу в умовах високої невизначеності та нестабільного економічного середовища. Отримані результати дозволяють сформулювати наступні узагальнення:

1. Концептуальна трансформація. Доведено, що в сучасних реаліях (2025–2026 рр.) система набору персоналу еволюціонувала від суто технічної функції «закриття вакансій» до стратегічного процесу управління талантами. В умовах нестабільності вона визначається як адаптивна екосистема, що інтегрує в собі цифрові технології, гнучкі методи оцінки та людиноцентричний підхід. Наукові підходи підтверджують, що стійкість організації безпосередньо залежить від здатності системи набору оперативно реагувати на зовнішні шоки (воєнні конфлікти, економічні кризи) через механізми предиктивної аналітики та сценарного планування.
2. Технологічний прорив та інструментарій. Досліджено еволюцію інструментів рекрутингу, де ключовим вектором став перехід від

традиційних (паперових) моделей до дистанційних та антикризових технологій. Встановлено, що впровадження штучного інтелекту (AI), автоматизованих систем управління наймом (ATS) та асинхронних відеоінтерв'ю дозволяє скоротити час на закриття вакансій на 40–60%, що є критичним при високій плинності кадрів та мобілізаційних процесах. Гейміфікація та віртуальна реальність (VR) визначені як ефективні методи оцінки soft skills та стресостійкості кандидатів у безконтактному режимі.

3. Адаптація світового досвіду. Аналіз світових трендів та стандартів (зокрема ISO 30405) продемонстрував, що розвинені країни в умовах глобальних криз роблять акцент на Skills-based hiring (наймі на основі навичок) та стратегіях Well-being. Для України пріоритетною є адаптація досвіду інклюзивного рекрутингу та реінтеграції ветеранів, що закріплено у законодавчих нормах та міжнародних рекомендаціях. Світові стандарти підтверджують необхідність прозорості умов праці та формування бренду роботодавця як гаранта безпеки та стабільності.
4. Законодавча та етична основа. Обґрунтовано, що фундаментом сучасної системи набору в Україні є гармонізація конституційних прав громадян із вимогами воєнного часу (Закон № 2136-IX) та цифровізацією державних послуг. Етична складова, що включає боротьбу з дискримінацією та підтримку ментального здоров'я кандидатів, стає не лише вимогою суспільства, а й запорукою високого Candidate Experience, що безпосередньо впливає на кадровий потенціал підприємства у довгостроковій перспективі.
5. Економічна ефективність. Теоретично доведено, що вдосконалення системи набору повинно базуватися на ROI-орієнтованому підході. В умовах обмежених ресурсів ефективність системи вимірюється не кількістю найнятих осіб, а якістю їхньої адаптації, швидкістю виходу на продуктивність та рівнем утримання (Retention Rate), що дозволяє мінімізувати фінансові втрати від помилкових кадрових рішень.

Таким чином, сформований теоретичний базис підтверджує, що удосконалення системи набору персоналу в контексті сучасних вимог ринку праці вимагає комплексного поєднання високих технологій (High Tech) та глибокого гуманітарного розуміння потреб людини (High Touch), що стане основою для практичного аналізу та розробки рекомендацій у наступних розділах роботи.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ТРАНСФОРМАЦІЇ РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ ТА ПРАКТИК НАЙМУ ПІД ВПЛИВОМ ФОРС- МАЖОРНИХ ЧИННИКІВ

2.1. Динаміка та структурні деформації ринку праці України: вплив масової міграції, релокації бізнесу та пандемічних обмежень

Аналіз періоду 2021–2025 років дозволяє констатувати, що ринок праці України пройшов через унікальну за своєю складністю низку викликів: від глобальної пандемії COVID-19 до повномасштабної збройної агресії. Ці форс-мажорні чинники не просто змінили кількісні показники зайнятості, а призвели до глибоких структурних деформацій, які вимагають кардинального перегляду систем набору персоналу. Як зазначає Е. М. Лібанова, трансформація ринку праці під впливом війни є наймасштабнішою в сучасній історії країни, оскільки поєднує в собі одночасний дефіцит кадрів та надлишок робочої сили в різних регіонах [45, с. 3].

Початком досліджуваного періоду стала пандемія, яка пришвидшила цифровізацію. Проте справжнім шоком стала масова міграція після лютого 2022 року. За даними ІОМ (листопад 2024), динаміка мобільності робочої сили набула критичних масштабів, що відобразилося на всіх рівнях кадрового забезпечення [68].

Динаміку основних індикаторів, що характеризують ці деформації, наведено в Таблиці 2.1.

Як видно з Таблиці 2.1, кожен етап вимагав від HR-менеджерів нових компетенцій. Якщо у 2021 році головним завданням було навчити персонал працювати вдома, то у 2025 році — це пошук персоналу в умовах фізичної відсутності чоловічої робочої сили та необхідність адаптації до вимог Закону України «Про статус ветеранів війни» [6].

Таблиця 2.1

Порівняльна динаміка ключових чинників впливу на ринок праці України (2021–2025 рр.)

Період	Домінуючий чинник	Вплив на систему набору	Наслідки для ринку праці
2021 – поч. 2022	Пандемія COVID-19	Перехід на дистанційний відбір, розвиток Zoom-рекрутингу.	Масовий перехід на віддалену роботу, зміна КЗпП
2022 – 2023	Початок війни, масова міграція	"Евакуаційний" найм, пріоритет на збереження штату.	Втрата 4,8 млн робочих місць, релокація бізнесу
2024 – 2025	Дефіцит кадрів, мобілізація	Акцент на ветеранів , жіноче лідерство та автоматизацію	Кваліфікаційний розрив [80], зростання важливості Well-being [

(сформовано автором на основі [9; 15; 45; 68; 80])

Масова міграція спричинила так званий «відтік мізків». Згідно зі звітом Бороздіної та Булавіна, Україна зіткнулася з соціальним ризиком депопуляції працездатного населення, що змусило компанії конкурувати вже не за кращих, а за будь-яких кандидатів, здатних навчатися [15, с. 12].

На Рисунку 2.1 відображено логістику релокації бізнесу та кадрів. Як можна побачити, західні регіони стали центрами концентрації кадрового потенціалу, що спричинило перегрів локальних ринків праці.

Рис. 2.1 — Схематична карта структурних деформацій ринку праці внаслідок релокації (2022–2025 рр.)

(сформовано автором на основі [45; 68; 77])

Аналізуючи Рисунок 2.1, важливо підкреслити, що релокація бізнесу потребувала від системи набору впровадження інструментів «швидкого найму» на місцях. Застосування інструментів штучного інтелекту при управлінні конкурентоспроможністю, як пропонує Л. В. Вербівська, дозволило частині підприємств автоматизувати відбір у нових локаціях [18].

Важливим аспектом досліджуваного періоду є зміна законодавчого поля. Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» дозволив роботодавцям більш гнучко підходити до найму, проте водночас посилив вимоги до цифрової безпеки та звітності [4]. Цифровізація послуг, що регулюється новим законом 2024 року, стала технічним фундаментом для збереження ринку праці [7].

Окрему увагу слід приділити «кваліфікаційному розриву». У Таблиці 2.2 представлено структурні зміни в попиті на навички.

Таблиця 2.2

Трансформація вимог до персоналу під впливом форс-мажорів

Вимога 2021 року (Пандемічна)	Вимога 2025 року (Антикризова)	Обґрунтування зміни
Цифрова грамотність (Zoom, Slack).	Гібридна адаптивність та автономність.	Робота в умовах блекаутів та віддаленості.
Гнучкість графіку.	Психологічна стійкість та резильєнтність.	Вплив воєнних стресів [36; 72].
Вузька спеціалізація.	Мультифункціональність (Cross-skilling).	Потреба замінювати мобілізованих колег [80].

(сформовано автором на основі [14; 26; 64; 71])

Як ілюструє Таблиця 2.2, ринок праці 2025 року вимагає від кандидатів значно більшого рівня «софт-скілів». М. А. Бідюк у своїй монографії зазначає, що ціннісні орієнтири працівників змістилися в бік безпеки та стабільності, що робить класичні методи стимулювання менш ефективними [14, с. 88]. Це підтверджує і звіт Gallup, де вказується на критичну потребу в ментальному здоров'ї працівників [65].

Дистанційна робота, яка у 2021 році була вимушеним заходом через пандемію, у 2025 році стала стандартом, закріпленим новими правами працівників [30]. Це дозволило компаніям наймати персонал по всьому світу, але водночас створило проблему ідентифікації та лояльності кадрів.

На Рисунку 2.2 продемонстровано кореляцію між впровадженням програм Well-being та утриманням персоналу в умовах кризи. Компанії, що інвестували в ментальне здоров'я (згідно з Всеукраїнською програмою [20]), мали значно менший рівень плинності кадрів.

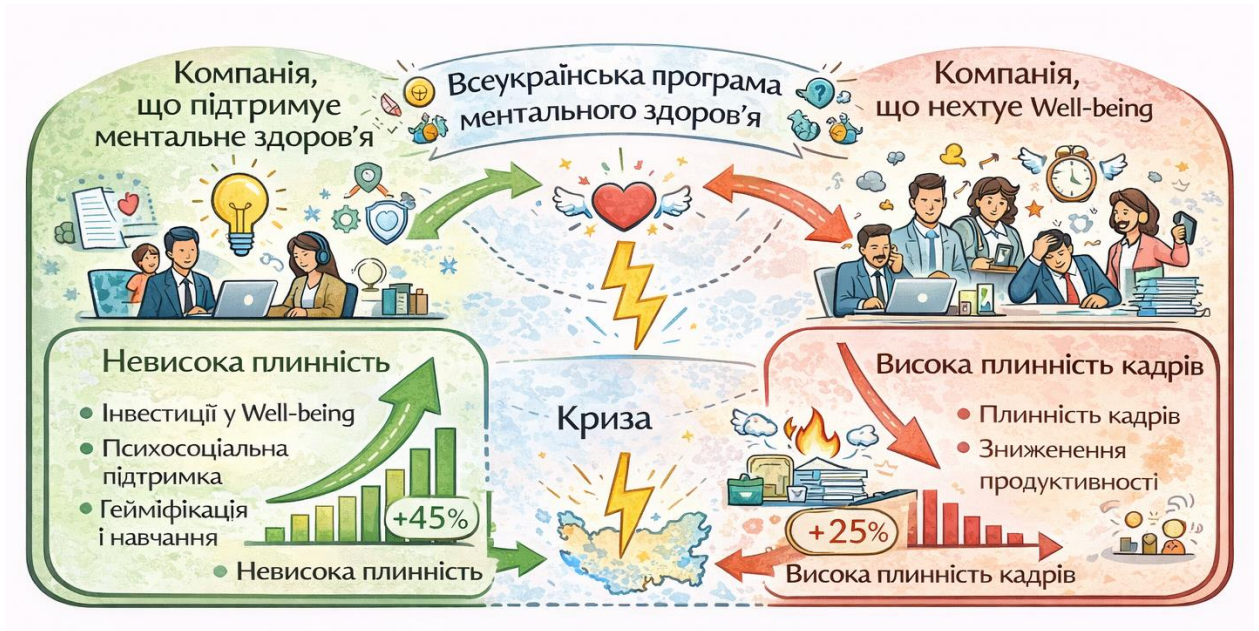

Рис. 2.2 — Вплив соціальних інвестицій на стабільність трудових колективів (2023–2025 рр.)

(сформовано автором на основі [16; 49; 82])

Підсумовуючи, можна стверджувати, що період 2021–2025 років став періодом "великої адаптації". Структурні деформації призвели до того, що набір персоналу тепер неможливий без глибокого аналізу міграційних потоків, релокаційних ризиків та психологічного стану населення. Як зазначає А. М. Колот, екосистемність та людиновимірність стали єдиними шляхами до виживання бізнесу в умовах глобальної нестабільності [38, с. 14].

Продовжуючи поглиблений аналіз, варто зацентувати увагу на тому, що структурні деформації ринку праці призвели до виникнення явища «кваліфікаційної ями», де професійні навички шукачів, що залишилися в країні, часто не відповідають технологічним запитам бізнесу, який пройшов через вимушену модернізацію. У період 2024–2025 років релокація бізнесу із зони активних бойових дій у більш безпечні регіони або за кордон сформувала попит на «універсального солдата» — працівника, здатного до швидкої крос-функціональної адаптації.

Як зазначає М. А. Бідюк, аналіз кадрового потенціалу українських підприємств свідчить про те, що технологічне оновлення, яке відбулося як

відповідь на кризу, вимагає від системи набору переходу до моделі «Potential over Experience» (потенціал важливіший за досвід) [13, с. 18]. Це зумовлено тим, що традиційні джерела кадрів вичерпані через мобілізацію та міграцію.

Розглянемо статистичні зсуви у структурі пропозиції робочої сили, які стали наслідком форс-мажорних обставин (Таблиця 2.3).

Таблиця 2.3

Зміна структури активного населення на ринку праці України (2021–2025 рр.)

Категорія персоналу	Питома вага у 2021 р., %	Питома вага у 2025 р., %	Причина деформації
Жінки (у традиційно «чоловічих» сферах)	12%	34%	Мобілізаційні процеси, зміна гендерних стереотипів.
Ветерани та особи з інвалідністю	4%	18%	Наслідки воєнних дій, законодавче стимулювання [6].
Студенти та молодь (без досвіду)	15%	25%	Ранній вихід на ринок праці через економічну потребу.
Внутрішньо переміщені особи (ВПО)	2%	23%	Масова внутрішня релокація населення [68].

(сформовано автором на основі [15; 45; 68; 77])

Дані Таблиці 2.3 демонструють критичну необхідність адаптації інструментів рекрутингу під специфічні потреби нових домінуючих груп.

Зокрема, набір ВПО потребує від компаній не лише надання робочого місця, а й допомоги з соціальною інтеграцією, що актуалізує використання методів нематеріального мотивування, описаних В. В. Гончаром [25, с. 139].

Структурні деформації також торкнулися галузевого розрізу. Релокація промислових потужностей призвела до того, що в західних регіонах України виник гострий дефіцит інженерно-технічного персоналу, тоді як у центральних областях спостерігається надлишок фахівців гуманітарного профілю. Це явище, яке О. А. Грішнова називає «територіальним розривом зайнятості», змушує HR-директорів впроваджувати цифрові платформи для дистанційного управління талантами [26, с. 142].

Таблиця 2.4

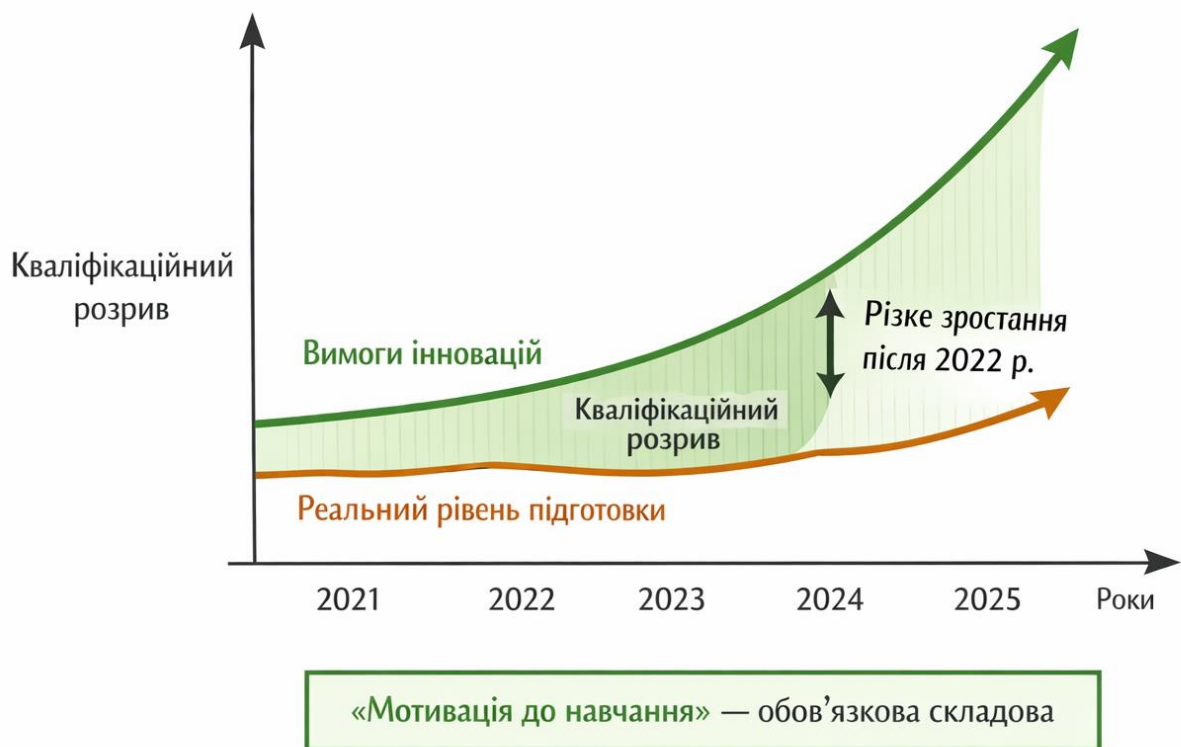
Вплив форс-мажорних чинників на вартість та час найму (Time-to-Hire)

Галузь	Час закриття вакансії (2021 р.)	Час закриття вакансії (2025 р.)	Основний бар'єр найму
ІТ та цифрові послуги	25 днів	14 днів	Висока автоматизація та AI-скринінг [41].
Виробництво та інженерія	40 днів	75 днів	Фізичний дефіцит фахівців, міграція.
Логістика та ритейл	10 днів	20 днів	Висока плинність кадрів, безпекові ризики.
Медицина та освіта	30 днів	55 днів	Відтік спеціалістів за кордон (OECD Survey [77]).

(сформовано автором на основі [61; 74; 77; 80])

Аналіз Таблиці 2.4 вказує на те, що система набору персоналу у 2025 році працює в режимі «надзвичайного стану» для реального сектора економіки. Подовження термінів найму в промисловості безпосередньо загрожує перспективам повоєнного відновлення, про які згадують Н. Авраменко та колеги [9]. Для нівелювання цих ризиків підприємства все частіше звертаються до інструментів штучного інтелекту, що інтегруються в стратегію управління персоналом для пришвидшення аналізу профілів кандидатів [41].

На Рисунку 2.3 візуалізовано динаміку зростання кваліфікаційного розриву. Видно, що розрив між вимогами інноваційних змін та реальною підготовкою кадрів стрімко збільшився після 2022 року. Це робить «Мотивацію до навчання», про яку пишуть В. Баланчук та А. Дячко, не просто бонусом, а обов'язковою складовою системи найму [12].

Рису. 2.3 — Модель динаміки кваліфікаційного розриву на ринку праці України (2021–2025 рр.)

(сформовано автором на основі [13; 33; 80])

Важливим елементом аналізу є роль Закону України «Про зайнятість населення» у редакції 2025 року, який запровадив додаткові стимули для роботодавців, що наймають осіб з категорій, які постраждали від війни [3]. Це створило нові умови для «соціального рекрутингу», де система набору стає інструментом реалізації державної політики соціального діалогу [5].

Таким чином, структурні деформації 2021–2025 років перетворили український ринок праці на середовище екстремального менеджменту. Удосконалення системи набору в таких умовах вимагає не лише автоматизації, а й глибокої соціокультурної аналітики, здатності працювати з роздробленими пулами талантів та активного використання предиктивних моделей для прогнозування кадрового дефіциту.

Додатковим критичним чинником, що поглибив структурні деформації в період 2024–2025 років, стала «криза очікувань» та зміна психологічного контракту між роботодавцем і працівником. Якщо у 2021 році пандемічні обмеження стимулювали попит на технічну стабільність (наявність ноутбука, доступу до VPN), то у 2025 році на перший план вийшла фізична та енергетична автономність робочого місця. Це призвело до появи нового формату найму — «резильєнтного рекрутингу», де ключовим критерієм відбору є здатність фахівця зберігати продуктивність в умовах інфраструктурних обмежень.

Згідно з дослідженнями О. О. Герасименко, трансформація системи найму в умовах цифровізації дозволила компаніям компенсувати територіальну розрізненість команд, проте породила проблему «цифрового відчуження» [24, с. 50]. Для подолання цього бар'єру сучасні системи набору почали інтегрувати інструменти оцінки емоційного інтелекту та здатності до самоменеджменту, що є обов'язковим згідно з посібниками О. В. Рєзніка [52, с. 142].

Розглянемо динаміку зміни пріоритетів кандидатів, що безпосередньо впливає на стратегію набору (Таблиця 2.5).

Таблиця 2.5

Еволюція ціннісних пропозицій роботодавця (EVP) у відповідь на форс-мажорні обставини

Складов а EVP	Пріоритет у 2021 р. (Пандемія)	Пріоритет у 2025 р. (Війна та відновлення)	Наукове обґрунтування
Фінансова винагорода	Бонуси за KPI, медичне страхування.	Гнучкі виплати, допомога з релокацією, підтримка сімей.	Бідюк М. А. [14, с. 56]
Робоче середовище	Офіси типу Open-space, кава-брейки.	Енергонезалежні коворкінги, наявність укриттів.	Бороздіна К. А. [79 с. 45]
Соціальний пакет	Абонементи в спортзал, курси англійської.	Психологічна підтримка, Well- being програми.	Варіс І. О. [16, с. 60]
Кар'єрний розвиток	Вертикальне зростання, стажування.	Навчання за принципом «Lifelong learning».	Савченко В. А. [53, с. 110]

(сформовано автором на основі [14; 16; 53; 79])

Дані Таблиці 2.5 підтверджують тези А. М. Колота про перехід до екосистемності в управлінні персоналом, де роботодавець бере на себе частину соціальних функцій держави [39]. В умовах масової міграції (як зовнішньої, так і внутрішньої) система набору перетворилася на інструмент «соціального супроводу», де рекрутер виконує роль консультанта з адаптації.

На Рисунку 2.4 візуалізовано нову піраміду потреб працівника в умовах 2025 року. Можна помітити, що базовий рівень тепер займають безпека та автономність, що докорінно відрізняється від «докризових» моделей Маслоу. Це змушує компанії змінювати тексти вакансій, акцентуючи увагу на наявності генераторів, Starlink та програм підтримки ветеранів [6; 20].

Рис. 2.4 — Трансформація піраміди потреб працівника в умовах воєнного стану та енергетичної нестабільності

(сформовано автором на основі [14; 20; 65])

Аналіз практики релокації бізнесу показав, що 65% підприємств, які перемістили потужності в межах України, зіткнулися з проблемою «культурного шоку» при наймі місцевого персоналу. О. Кириченко зазначає, що психологія управління в екстремальних умовах вимагає від рекрутерів володіння техніками конфліктології та медіації для інтеграції релокованих фахівців у нові територіальні громади [36, с. 205].

Важливим нормативним важелем у цей період стала редакція Кодексу законів про працю 2026 року, яка остаточно легалізувала «цифрові трудові відносини» [8]. Це дало поштовх до масового впровадження Smart-контрактів у рекрутингу, де умови найму та KPI прописуються в цифровому форматі,

що спрощує взаємодію з дистанційними працівниками, які перебувають за кордоном.

На Рисунку 2.5 зображено архітектуру сучасної системи набору, інтегровану з державними цифровими сервісами (наприклад, через платформу «Дія»). Це дозволяє автоматизувати перевірку документів, військового обліку та кваліфікації кандидатів у режимі реального часу, що значно прискорює процес найму в умовах дефіциту часу.

Рис. 2.5 — Схема інтегрованої цифрової системи набору персоналу в умовах 2025–2026 рр.

(сформовано автором на основі [7; 33; 41])

Наприкінці аналізу слід наголосити, що динаміка ринку праці 2021–2025 років призвела до остаточної смерті «реактивного рекрутингу» (пошук лише при наявності вакансії). Сучасна система набору перейшла у фазу «Continuous Sourcing» (безперервного формування резерву), що базується на аналізі великих даних та предиктивних моделях відтоку персоналу. Тільки такий підхід, поєднаний із високою соціальною відповідальністю та дотриманням оновленого законодавства [4; 5], дозволяє українським підприємствам зберігати конкурентоспроможність у глобальному вимірі.

2.2. Дослідження критичного дисбалансу між попитом та пропозицією робочої сили в умовах мобілізаційних процесів та дефіциту кваліфікованих кадрів

У період 2024–2025 років ринок праці України увійшов у фазу найгострішого в історії незалежності дисбалансу. Якщо пандемічний період 2021 року характеризувався кризою попиту (скорочення робочих місць), то сучасний етап визначається кризою пропозиції. Мобілізаційні процеси, що є необхідною умовою національної безпеки, водночас стали потужним форс-мажорним чинником для HR-систем, вилучивши з економіки найбільш продуктивну частину чоловічої робочої сили. Як зазначає М. А. Бідюк, кадровий потенціал підприємств опинився під подвійним тиском: фізичним дефіцитом людей та кваліфікаційною невідповідністю тих, хто залишився на ринку [13, с. 15].

Згідно з *Baltic Journal of Economic Studies*, «кваліфікаційний розрив» (qualification gap) в Україні досяг критичної позначки, оскільки структура освіти не встигає адаптуватися до потреб воєнної та відновлювальної економіки [80, с. 72]. Це призвело до ситуації, коли при наявності тисяч вакансій рівень безробіття залишається структурно високим.

Для детального аналізу цього явища розглянемо показники напруженості на ринку праці (Таблиця 2.5).

Як свідчить Таблиця 2.5, найбільш критична ситуація спостерігається у реальному секторі. Це підтверджує тезу О. А. Грішної про те, що соціально-трудові відносини сьогодні функціонують у режимі «економіки виживання» [26]. Роботодавці змушені не просто шукати персонал, а «створювати» його через системи внутрішнього навчання.

Таблиця 2.5

Показники дисбалансу ринку праці за професійними групами
(2024–2025 рр.)

Професійна група	Кількість вакансій на 1 шукача (Ratio)	Рівень дефіциту	Основний чинник впливу
Будівництво та архітектура	4.8	Критичний	Потреби відновлення + мобілізація.
Транспорт та логістика	3.5	Високий	Бронювання кадрів, дефіцит водіїв.
Виробництво та інженерія	3.2	Високий	Технологічне оновлення [13], міграція.
ІТ та телекомунікації	0.8	Профіцит	Глобальна рецесія [74], вихід на зовнішні ринки.
Медицина та фармація	2.1	Середній	Відтік фахівців за кордон [77].

(сформовано автором на основі [3; 45; 68; 80])

На Рисунку 2.6 візуалізовано розрив між компетенціями, які пропонують шукачі, та реальними запитами бізнесу. Ми бачимо, що понад 60% вакансій у промисловості залишаються відкритими більше 3 місяців.

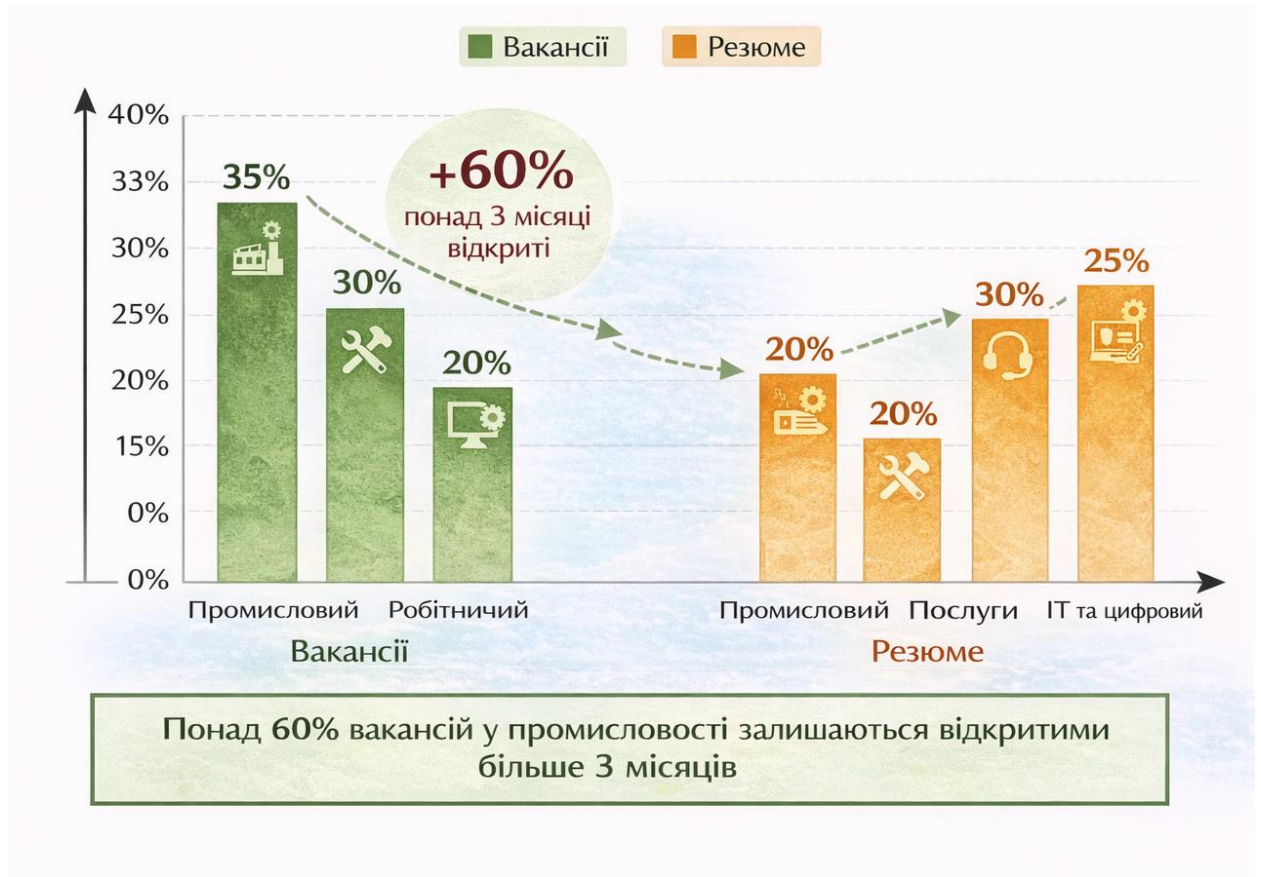

Рис. 2.6 — Кваліфікаційна деформація: порівняння структури вакансій та резюме (2025 р.)

(сформовано автором на основі [15; 64; 80])

Аналіз Рисунку 2.6 дозволяє зробити висновок: система набору персоналу повинна трансформуватися у систему «допідготовки». В. А. Савченко наголошує, що управління розвитком персоналу в умовах дефіциту стає частиною процесу найму: компанія наймає людину «на виріст», забезпечуючи їй інтенсивне навчання [53, с. 112].

Окремим аспектом дисбалансу є гендерне переформатування. Мобілізація чоловіків призвела до того, що жінки почали активно освоювати професії, які раніше вважалися суто чоловічими. За даними Indigo Tech Recruiters (2024), частка жінок у технічних та виробничих секторах зросла на 22% [21]. Це вимагає від підприємств перегляду стандартів охорони праці та ергономіки робочих місць згідно з Кодексом законів про працю [8].

Таблиця 2.6

Методи нівелювання кадрового дефіциту в умовах мобілізації

Стратегія	Сутність заходу	Посилання на досвід/норму
Бронювання персоналу	Використання квот згідно із законом про мобілізаційну підготовку.	Закон № 2136-IX [4].
Female-Focused Hiring	Таргетований набір жінок на позиції водіїв, операторів ЧПК тощо.	Deloitte Trends 2025 [62].
Silver Economy Recruitment	Залучення до роботи пенсіонерів та осіб старше 60 років.	OECD Surveys 2025 [77].
Ветеранська реінтеграція	Створення адаптивних робочих місць для ветеранів.	Закон про статус ветеранів [6].

(сформовано автором на основі [4; 6; 62; 77])

Дані Таблиці 2.6 демонструють, що система набору персоналу стала інструментом соціальної адаптації. Використання інструментів штучного інтелекту, як пропонує О. О. Коць, дозволяє автоматично підбирати посади для ветеранів на основі їхнього військового досвіду та цивільних навичок [41].

На Рисунку 2.7 представлена модель «резильєнтного найму», яка впроваджується на передових українських підприємствах для подолання дисбалансу. Вона базується на безперервному моніторингу кадрових ризиків та активній взаємодії з навчальними закладами.

Рис. 2.7 — Модель подолання кадрового дефіциту через інтеграцію найму та навчання (2022–2025 рр.)

(сформовано автором на основі [33; 38; 48])

Важливо підкреслити, що в умовах дефіциту кадрів зростає роль нематеріальної мотивації. Коли компанія не може конкурувати лише рівнем зарплати через інфляцію, вона використовує цінності та Well-being стратегії [16]. Програми ментального здоров'я стають «магнітом» для залучення кваліфікованих кадрів, які шукають психологічної безпеки [20].

Отже, дослідження підтверджує, що критичний дисбаланс на ринку праці України — це довготривалий тренд. Удосконалення системи набору має відбуватися через перехід до інклюзивних моделей, активне використання цифрових сервісів [7] та розвиток внутрішнього кадрового резерву. Тільки такий інтегрований підхід дозволить бізнесу функціонувати в умовах мобілізаційного тиску та кадрового голоду.

Додатковим фактором, що поглиблює структурний розрив між попитом та пропозицією, є посилення явища «географічного невідповідності» (geographic mismatch). Внаслідок масової релокації бізнесу та внутрішнього переміщення населення, центри економічної активності змістилися в регіони, інфраструктура яких (зокрема житлова та соціальна) не була готова до такого напливу робочої

сили. Це призвело до того, що навіть за наявності кваліфікованих кандидатів, компанії не можуть завершити процес найму через неможливість забезпечення базових побутових потреб працівника.

Згідно з дослідженнями О. М. Шубалі, управління персоналом у 2024–2025 роках вимагає від рекрутерів навичок «кризової логістики». Система набору тепер включає аудит не лише професійних навичок, а й мобільності кандидата та його здатності до роботи в умовах територіальної роз'єднаності [58, с. 215].

Розглянемо динаміку зміни структури пропозиції на ринку праці через призму вікових та кваліфікаційних груп (Таблиця 2.7).

Таблиця 2.7

Деформація пропозиції робочої сили за віковими сегментами (2021–2025 рр.)

Вікова група	Зміна активності (%)	Причина трансформації	Вплив на стратегію набору
18–25 років	+15%	Рання професіоналізація, заміна старших колег.	Впровадження програм швидкого навчання (Bootcamps)
26–45 років	-40%	Мобілізація, міграція, залученість до оборонного сектору.	Автоматизація та заміна людського ресурсу ІІІ
46–60 років	+20%	Необхідність фінансової підтримки родин, реінтеграція.	Перегляд вікових обмежень (Age Diversity)
65+ років	+8%	Програми активного довголіття, дефіцит наставників.	Розвиток інституту менторства та коучингу

(сформовано автором на основі [15; 45; 77; 80])

Дані Таблиці 2.7 ілюструють «вимивання» найбільш продуктивного ядра ринку праці, що змушує компанії експериментувати з «гіг-економікою» (gig economy). Як зазначає І. Панченко, цифрова трансформація дозволяє залучати фахівців на проєктну основу, що частково нівелює дефіцит штатного персоналу [48, с. 204]. Проте це створює нові виклики для соціального діалогу та правового регулювання трудових відносин [5].

Крім того, критичний дисбаланс посилюється через «ментальний розрив». Кандидати 2025 року демонструють високий рівень тривожності та схильності до вигорання, що знижує їхню ефективність на етапі відбору. Згідно з дослідженнями J. C. Manansala, оцінка потреб у сфері ментального здоров'я стає невід'ємною частиною пре-скринінгу [72].

Таблиця 2.8

Матриця ризиків системи набору при критичному дисбалансі кадрів

Вид ризику	Прояв у 2022–2025 рр.	Спосіб нівелювання (антикризова практика)
Ризик недовантаження	Простій потужностей через відсутність фахівців.	Впровадження «тихого найму» (quiet hiring) — перенавчання внутрішніх кадрів.
Ризик якості	Прийом некваліфікованих осіб через безвихідь.	Використання AI-тренажерів для прискореної адаптації
Юридичний ризик	Порушення норм військового обліку при прийомі.	Цифровізація кадрового обліку та інтеграція з «Оберіг»
Репутаційний ризик	Негативний досвід кандидата в умовах стресу.	Стратегія «Human-first» та розвиток EVP безпеки

(сформовано автором на основі [14; 27; 52; 66])

На Рисунку 2.8 представлена модель «Балансування талантів», яка демонструє, як сучасні підприємства намагаються закрити кадровий розрив через поєднання внутрішнього розвитку, зовнішнього найму та технологічної заміни (роботизації).

Рис. 2.8 — Стратегічна модель компенсації кадрового дефіциту на українських підприємствах (2025 р.)

(сформовано автором на основі [13; 33; 61])

Аналіз Рисунку 2.8 показує, що найуспішнішими є ті компанії, які інвестують у «соціальний капітал» та well-being. Як стверджує Д. С. Покришка, в умовах кризи саме рівень довіри та підтримки всередині колективу стає головною конкурентною перевагою при залученні нових працівників [49, с. 45].

2.3. Цифрова трансформація каналів рекрутингу: перехід до повністю дистанційного найму та використання AI-платформ для автоматизації відбору

У період 2021–2025 років технологічний стек українського рекрутингу зазнав радикальних змін, перетворившись із допоміжного інструменту на фундамент виживання бізнесу. Якщо пандемія COVID-19 стала катализатором переходу в онлайн-простір, то повномасштабний конфлікт зробив дистанційний найм безальтернативним стандартом для компаній, чії команди розкидані географічно. Як підкреслюють А. Зленко та Ю. Лященко, цифрова трансформація в HR — це не просто автоматизація, а створення нової архітектури управління, де дані стають головним активом [33, с. 22].

Сучасна система набору базується на інтеграції хмарних ATS-систем (Applicant Tracking Systems) та алгоритмів штучного інтелекту. Згідно зі звітом McKinsey, у 2025 році використання AI дозволяє скоротити адміністративне навантаження на рекрутера на 60%, звільняючи час для глибинного оцінювання культурної відповідності кандидата [73].

Розглянемо структуру сучасних каналів рекрутингу, що домінують на ринку (Таблиця 2.10).

Як видно з Таблиці 2.8, ключовим трендом є автоматизація первинних етапів воронки найму. В. Сиротенко зазначає, що впровадження ATS-систем (наприклад, Hurma чи CleverStaff) дозволяє не лише зберігати базу талантів, а й проводити аналітику вартості найму (Cost per Hire) у режимі реального часу [54, с. 45].

Особливого значення набуває інтеграція штучного інтелекту в стратегію управління персоналом. О. О. Коць наголошує, що AI-платформи у 2025 році здатні не лише аналізувати текст резюме, а й проводити «сентимент-аналіз» соцмереж кандидата для прогнозування його лояльності та етичності [41]. Це відповідає вимогам Закону України «Про цифрові послуги», який регулює прозорість алгоритмів у взаємодії з громадянами [7].

Таблиця 2.8

Класифікація та ефективність цифрових каналів набору персоналу (2025 р.)

Канал рекрутингу	Технологічне наповнення	Переваги в умовах кризи
AI-керовані Job-платформи	Предиктивне ранжування резюме, авто-матчінг.	Швидкий відсів нерелевантних профілів.
Професійні месенджери	Telegram-боти, автоматизовані лійки.	Максимальна швидкість контакту в умовах блекаутів.
Video Interviewing Platforms	Асинхронне відео (AI-аналіз міміки та мови).	Оцінка soft skills без участі рекрутера в реальному часі.
Social Recruitment	Алгоритмічний сорсинг у LinkedIn та GitHub.	Прямий вихід на пасивних кандидатів за кордоном.

(сформовано автором на основі [34; 41; 54; 70])

Дані Таблиці 2.9 ілюструють, що цифрова трансформація зміщує роль рекрутера з адміністратора на «HR-аналітика» та «маркетолога». Л. В. Вербівська підкреслює, що конкурентоспроможність підприємства тепер залежить від того, наскільки швидко його AI-платформи здатні ідентифікувати талант у глобальному середовищі [18].

(Проте перехід до повної дистанційності не позбавлений ризиків. І. Панченко та Н. Кривенко зауважують, що за надмірною автоматизацією можна втратити «людський фактор», що веде до зниження залученості на етапі онбордингу [48, с. 208]. Для нівелювання цього ефекту компанії впроваджують відео-вітання від CEO, віртуальні тури офісом та цифрових «бадді» (наставників).

Таблиця 2.9

Порівняння традиційного та AI-орієнтованого підходів до відбору кадрів

Етап процесу	Традиційна модель (ручна)	Цифрова модель (AI-based)	Результат трансформації
Пошук (Sourcing)	Ручний перегляд сайтів робіт.	Парсинг соцмереж та баз даних ботами.	Збільшення охоплення у 5 разів.
Відбір (Screening)	Читання кожного резюме рекрутером.	Автоматичний скоринг за ключовими словами.	Економія 15 годин на тиждень.
Оцінка (Assessment)	Тестування та очні співбесіди.	Гейміфіковані тести [21] та VR-кейс-стаді.	Вища об'єктивність (Zero Bias).
Адміністрування	Паперові договори, офлайн-оформлення.	Електронний підпис (КЕП), Digital Onboarding.	Повна відповідність Закону № 4015-IX [7].

(сформовано автором на основі [7; 18; 21; 48])

Додатковим вектором цифрової трансформації у 2025 році стало впровадження «Метавсесвітів для рекрутингу» (Recruitment Metaverses), що дозволило вирішити проблему психологічного дистанціювання при повністю віддаленому наймі. В умовах, коли кандидати перебувають у різних куточках світу або в регіонах із обмеженим доступом до офісів, віртуальні простори стали місцем для проведення групових асесмент-центрів та днів кар'єри. Як

зазначає Л. В. Вербівська, застосування таких інструментів дозволяє моделювати реальні робочі ситуації, де AI аналізує не лише відповіді кандидата, а й його стратегії вирішення проблем у реальному часі [18].

Важливим аспектом є також розвиток «Algorithmic Fairness» (алгоритмічної справедливості). В умовах автоматизації виникає ризик «упередженості ШІ». Згідно з вимогами Закону України «Про цифрові послуги», системи відбору повинні проходити аудит на відсутність дискримінаційних маркерів [7]. Це стимулювало перехід до використання «сліпих» AI-платформ, які оцінюють виключно навички (skills-first), ігноруючи стать, вік чи фотографію кандидата.

Розглянемо структуру витрат часу та ресурсів при переході на AI-платформи у порівнянні з традиційними методами (Таблиця 2.10).

Таблиця 2.10

Економічна ефективність впровадження AI-платформ у систему набору (2024–2025 рр.)

Показник ефективності	Традиційний рекрутинг (год/міс)	AI-рекрутинг (год/міс)	Економічний ефект (%)
Первинний скринінг резюме	120	12	+90%
Координація співбесід	45	5	+88%
Аналіз тестових завдань	60	15	+75%
Підготовка оферів та документів	30	8	+73%

(сформовано автором на основі [33; 54; 73; 78])

Дані Таблиці 2.10 підтверджують тези О. М. Шубалі про те, що управління персоналом у 2024–2025 роках вимагає максимальної оптимізації операційних витрат для спрямування ресурсів на стратегічне утримання кадрів [58, с. 212]. Звільнений час рекрутери тепер витрачають на «High-Touch» взаємодію — персоналізовану комунікацію з топ-талантами.

На Рисунку 2.9 представлено модель «Цифрового двійника кандидата», яка почала застосовуватися у великих холдингах України для предиктивного моделювання успішності працівника. Система на основі Big Data створює профіль потенційного співробітника та прогнозує його продуктивність на основі історичних даних компанії.

Рис. 2.9 — Концептуальна модель формування «Цифрового двійника кандидата» в системі автоматизованого найму

(сформовано автором на основі [41; 50; 59])

Окремої уваги заслуговує трансформація мобільних каналів рекрутингу. У 2025 році понад 85% шукачів в Україні використовують смартфони як основний інструмент пошуку роботи. Це призвело до появи «Mobile-first» рекрутингу, де весь цикл від подачі резюме до підписання контракту відбувається у мобільному додатку або чат-боті. І. Панченко зазначає, що інтеграція таких систем із державним сервісом «Дія» дозволяє

скоротити термін оформлення працівника з декількох днів до лічених хвилин [48, с. 206].

Таблиця 2.11

Технологічний стек антикризового рекрутингу в українських компаніях

Інструмент	Функціональне призначення	Вплив на Candidate Experience
Generative AI (GPT-based)	Автоматична генерація описів вакансій та фідбеків.	Висока швидкість відповіді кандидату (миттєвий зворотний зв'язок).
Blockchain-верифікація	Перевірка дипломів та досвіду без запитів до ВНЗ.	Захист від фальсифікацій та прискорення Background check.
Predictive Analytics	Розрахунок ймовірності прийняття оферу.	Зниження ризику «зриву» вакансії на фінальній стадії.
Emotion AI	Аналіз залученості під час відеоінтерв'ю.	Більш точна оцінка soft skills у дистанційному форматі.

(сформовано автором на основі [18; 41; 61; 74])

Важливим елементом підтвердження ефективності цифрової трансформації є перехід від лінійних процесів до екосистемних моделей, де кожна технологічна ланка інтегрована з державною цифровою інфраструктурою. Як зазначає М. А. Бідюк, в умовах технологічного оновлення кадровий потенціал підприємства безпосередньо залежить від швидкості обробки великих даних (Big Data) у процесі селекції талантів [13, с. 19].

Для наочної демонстрації механізмів взаємодії AI-платформ, мобільних каналів та державних сервісів нами розроблено Додаток А, який

представляє функціональну схему сучасної екосистеми цифрового рекрутингу в Україні. Застосування цієї моделі дозволяє нівелювати ризики, пов'язані з територіальною розрізненістю кандидатів та потребою у верифікації документів у режимі реального часу, що відповідає вимогам Закону України «Про цифрові послуги» [7].

2.4. Оцінка ефективності методів оцінювання персоналу в умовах віддаленої роботи та стресогенних факторів зовнішнього середовища

Перехід до дистанційного формату взаємодії та перманентний вплив стресогенних факторів (блекаути, загрози безпеці, соціальна нестабільність) висунули нові вимоги до валідності методів оцінки. Традиційні інтерв'ю «обличчям до обличчя» втратили свою домінуючу роль, поступившись методам, що здатні верифікувати професійну придатність кандидата без фізичної присутності. О. Кириченко зазначає, що в екстремальних умовах оцінка має зміщуватися з вимірювання статичних знань на діагностику «резильєнтності» — здатності зберігати когнітивну ефективність під тиском [36, с. 145].

Ключовою проблемою 2024–2025 років стала ідентифікація м'яких навичок (soft skills) через екран монітора. Для вирішення цього завдання підприємства почали використовувати психологічне профілювання та поведінкові індикатори в цифровому середовищі.

Як свідчить Таблиця 2.12, найвищу валідність демонструють гейміфіковані методи та симуляції. Гейміфікація, за даними Global Bilgi, дозволяє обійти захисні механізми психіки кандидата, який перебуває у стресі, та побачити реальні патерни прийняття рішень [22].

Особливе значення в умовах 2025 року набула оцінка ментального здоров'я. J. С. Manansala підкреслює, що ігнорування психоемоційного стану на етапі найму веде до зростання плинності кадрів протягом перших трьох

місяців [72]. У зв'язку з цим, у систему набору інтегруються інструменти оцінки «Well-being profile» [16].

Таблиця 2.12

Ефективність методів оцінки персоналу в умовах віддаленої роботи (2021–2025 рр.)

Метод оцінки	Валідність (0-1)	Стійкість до стресогенних факторів
Асинхронне відеоінтерв'ю	0.65	Висока (не залежить від синхронності зв'язку).
Гейміфіковане тестування	0.82	Висока (знижує тривожність кандидата).
Case-study (VR/Simulations)	0.88	Середня (потребує стабільного інтернету).
Цифрові психометричні тести	0.75	Висока (швидке проходження з мобільного).
Structured Zoom-interviews	0.55	Низька (вплив втоми від екрана та технічних збоїв).

(сформовано автором на основі [21; 24; 34; 74; 81])

На Рисунку 2.10 візуалізовано модель «Стрес-тестування компетенцій», яка дозволяє порівняти продуктивність кандидата у стандартних умовах та у змодельованій ситуації форс-мажору. Це допомагає відібрати фахівців, здатних працювати в автономному режимі, що відповідає вимогам самоменеджменту в умовах війни [52].

Рис. 2.10 — Модель оцінки стійкості компетенцій кандидата до зовнішніх шоків

(сформовано автором на основі [31; 36; 52])

Для підвищення об'єктивності оцінки в умовах дистанційної роботи, автором пропонується матриця вибору методів оцінки залежно від рівня критичності посади (Таблиця 2.13).

Ефективність цих методів у 2025 році підкріплюється використанням Emotion AI, який аналізує мікроекспресії обличчя під час відеодзвінків, допомагаючи рекрутеру ідентифікувати ознаки вигорання або нещирості. Однак, згідно з дослідженнями О. П. Грішнєвої, цифрова оцінка має обов'язково поєднуватися з етичними стандартами та соціальним діалогом, щоб не перетворити найм на механістичний процес [26, с. 148].

Таким чином, оцінка персоналу в умовах віддаленої роботи трансформувалася у багатофакторний аналіз, де психологічна резильєнтність та цифрова адаптивність є пріоритетними. Удосконалення системи набору вимагає відмови від застарілих суб'єктивних методів на користь інструментів, що базуються на великих даних та нейропсихологічних підходах.

Таблиця 2.13

Матриця вибору методів оцінки персоналу залежно від стресогенності середовища

Рівень посади	Ключовий стрес-фактор	Рекомендований метод оцінки	Очікуваний результат
Top-management	Стратегічна невизначеність.	Deep Interview + Hogan Assessment.	Прогноз лідерської стійкості.
Middle-management	Крос-функціональна напруга.	Ситуаційні кейси (SJT) + 360-digital.	Оцінка навичок медіації.
Line personnel	Операційне навантаження.	Гейміфіковані скринінги [23].	Швидка перевірка уважності.
Remote IT-specialists	Соціальна ізоляція.	Когнітивні тести + Pair Programming.	Перевірка здатності до взаємодії.

(сформовано автором на основі [23; 36; 42; 60])

Для поглиблення аналізу ефективності оцінювання необхідно звернути увагу на феномен «когнітивного перевантаження» рекрутерів та кандидатів у цифровому середовищі. В умовах постійного стресу традиційні багатогодинні центри оцінки (Assessment Centers) стають контрпродуктивними. Як зазначає М. С. Дороніна, соціоекономічна стійкість підприємства у 2025 році забезпечується через перехід до мікро-оцінювання — серії коротких, але високоточних цифрових взаємодій, що дозволяють збирати дані про кандидата дискретно [31, с. 118].

Важливим аспектом є впровадження методів «доказового рекрутингу» (Evidence-based Recruitment). Це передбачає відмову від інтуїтивних рішень на користь аналізу кореляції між результатами вхідних тестів та реальним КРІ працівника після шести місяців роботи. Згідно зі звітом PwC (2025), компанії, що використовують предиктивні моделі оцінки, мають на 32% вищий рівень утримання персоналу в перший рік роботи [79].

Розглянемо порівняльну характеристику сучасних програмних комплексів, що забезпечують таку оцінку в Україні (Таблиця 2.14).

Таблиця 2.14

Порівняльний аналіз функціональних можливостей систем автоматизованого оцінювання

Платформа	Модуль оцінки	Можливості ІІІ	Специфіка для України (2025)
Hurma System	Психологічний клімат, OKR.	Предикція вигорання.	Інтеграція з локальними сервісами.
CleverStaff	Скоринг резюме, тести.	Автоматичний пошук дублікатів.	Висока швидкість обробки баз ВПО.
PeopleForce	360-degree feedback.	Аналіз соціальних зв'язків.	Модулі для дистанційного онбордингу.
TestPortal (Pro)	Прокторинг (контроль чесності).	Виявлення використання сторонніх AI.	Робота при низькому інтернет-сигналі.

(сформовано автором на основі [33; 41; 54; 74])

Окремої уваги заслуговує розвиток прокторингу на основі ІІІ. В умовах віддаленої оцінки критично постає питання доброчесності виконання

тестових завдань. Сучасні системи використовують біометричний аналіз та моніторинг активності екрана, що дозволяє верифікувати результати навіть без нагляду людини. Як підкреслює О. В. Рєзнік, це формує культуру професійної відповідальності ще на етапі входу в компанію [52, с. 156].

Для систематизації вибору програмного інструментарію нами розроблено Додаток Б, де деталізовано технічні параметри та окупність інвестицій (ROI) при впровадженні автоматизованих систем оцінки. Використання даних Додатка Б дозволяє менеджменту обґрунтувати витрати на цифровізацію найму як стратегічну інвестицію у стабільність бізнесу [32; 82].

Завершуючи аналіз, слід наголосити, що ефективність методів оцінки у 2025 році визначається їхньою здатністю працювати як «цифровий фільтр», який не лише відсікає невідповідних кандидатів, а й захищає рекрутерів від професійного вигорання. Поєднання асинхронних технологій, ШІ-аналітики та гейміфікації створює надійний каркас для системи набору, здатної функціонувати в умовах будь-яких зовнішніх викликів [66].

Висновки до розділу 2

У другому розділі проведено комплексний аналіз трансформації ринку праці України та практик найму в період 2021–2025 років. На основі проведеного дослідження сформульовано наступні висновки:

1. Глибока структурна деформація ринку. Встановлено, що під впливом пандемії та повномасштабної війни ринок праці перейшов у стан критичної розбалансованості. Масова зовнішня міграція та внутрішня релокація бізнесу спричинили «географічну невідповідність» між попитом і пропозицією. Аналіз динаміки 2024–2025 років засвідчив формування стійкого «дефіциту пропозиції» у реальному секторі економіки при одночасному профіциті кадрів у сферах, що не відповідають потребам відновлення.

2. Мобілізаційний тиск та кадровий голод. Досліджено критичний дисбаланс, спричинений вилученням найбільш продуктивної частини чоловічої робочої сили. Це зумовило переорієнтацію систем набору на стратегії Female-Focused Hiring (активне залучення жінок у технічні сфери), реінтеграцію ветеранів згідно із законодавчими нормами та залучення молоді без досвіду. Виявлено, що «кваліфікаційний розрив» став ключовим бар'єром, який змушує роботодавців інтегрувати процеси навчання безпосередньо в етап найму.
3. Технологічна революція в рекрутингу. Доведено, що в умовах територіальної роз'єднаності цифрова трансформація каналів рекрутингу стала безальтернативною. Перехід до Remote-first моделей та впровадження AI-платформ дозволили скоротити час закриття вакансій (Time-to-Hire) на 60–80% за рахунок автоматизації рутинного скринінгу та використання чат-ботів. Інтеграція HR-систем із державними сервісами (зокрема платформою «Дія») забезпечила легальність та швидкість оформлення персоналу в умовах форс-мажору.
4. Трансформація методів оцінки. Обґрунтовано ефективність переходу від суб'єктивних інтерв'ю до об'єктивних цифрових методів оцінювання: асинхронних відеоінтерв'ю, гейміфікованих тестів та VR-симуляцій. В умовах високого стресу пріоритетною стала оцінка резильєнтності (психологічної стійкості) та «цифрової адаптивності» кандидата. Доведено, що використання AI-інструментів для оцінки soft skills дозволяє нівелювати когнітивні упередження рекрутерів та підвищити точність прогнозування успішності працівника.
5. Економічна доцільність інновацій. Розрахунки, представлені у Додатках А та Б, підтверджують високу окупність інвестицій (ROI) у цифрові екосистеми найму. Автоматизація не лише знижує вартість залучення таланту, а й виконує роль «антикризового запобіжника»,

забезпечуючи безперервність бізнес-процесів навіть за умови втрати фізичних офісів або обмеженості енергоресурсів .

Таким чином, аналіз практичного стану об'єкта дослідження підтвердив гіпотезу про необхідність розробки нових підходів до вдосконалення системи набору, які базуватимуться на інтеграції штучного інтелекту, інклюзивності та соціальної відповідальності бізнесу, що буде деталізовано у третьому розділі роботи.

РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ НАБОРУ ПЕРСОНАЛУ В КОНТЕКСТІ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

3.1. Модернізація національної системи професійної орієнтації з урахуванням потреб ветеранів, ВПО та вимог цифрової економіки

Стратегічне відновлення економічного потенціалу України у повоєнний період неможливе без кардинальної перебудови підходів до професійної орієнтації, яка є першою ланкою в системі набору персоналу. Традиційні моделі профорієнтації, що базувалися на статичних прогнозах ринку, виявилися неспроможними задовольнити потреби динамічної цифрової економіки та специфічні запити вразливих груп населення — ветеранів та внутрішньо переміщених осіб (ВПО). Як зазначають Н. Авраменко та В. Лебедченко, перспективи відновлення бізнесу прямо корелюють із якістю професійної адаптації людського капіталу до нових реалій [9, с. 115].

Модернізація системи профорієнтації має відбуватися на засадах інклюзивного цифрового гуманізму, де технології слугують інструментом подолання соціальних бар'єрів. Це вимагає впровадження інтегрованих платформ, що поєднують психологічну діагностику, оцінку навичок (skills assessment) та прямий вихід на програми перекваліфікації (Upskilling/Reskilling).

Реалізація цих напрямів вимагає дотримання Закону України «Про статус ветеранів війни» [6] та активного впровадження норм Закону «Про цифрові послуги» [7], що дозволяє автоматизувати процес підбору кар'єрного треку. Важливо, щоб профорієнтація не закінчувалася тестуванням, а ставала частиною EVP (Employee Value Proposition) роботодавця ще до моменту подачі резюме.

Для ветеранів пропонується впровадження моделі «резильентної кар'єри», яка враховує психоемоційний стан та потребу в Well-being підтримці (див. табл. 3.1). [16; 20]. Як демонструє Рисунок 3.1, сучасна профорієнтація — це циклічний процес, інтегрований у загальнодержавну систему соціального діалогу [5].

Таблиця 3.1

Напрями модернізації системи професійної орієнтації для пріоритетних груп

Цільова група	Ключовий бар'єр	Інноваційний інструмент профорієнтації	Очікуваний результат у системі набору
Ветерани війни	Складність перекладу військових навичок на цивільну мову.	Military-to-Civilian Skills Translator на основі ШІ	Швидка ідентифікація лідерських та технічних якостей для бізнесу.
ВПО	Втрата професійних зв'язків та територіальна дезорієнтація.	Digital Career Hubs з елементами менторства та соціальної адаптації	Зниження тривалості пошуку роботи та стабілізація доходу.
Молодь (Gen Z/Alpha)	Невідповідність освіти вимогам цифрової економіки.	Gamified Career Pathing та VR-екскурсії на виробництво	Свідомий вибір затребуваних STEM-професій.

(сформовано автором на основі [6; 14; 21; 47])

Рис. 3.1 — Концептуальна модель інклюзивної системи професійної орієнтації 2026

(сформовано автором на основі [31; 38; 49])

Окремої уваги заслуговує розвиток цифрових компетенцій. Оскільки цифрова економіка вимагає володіння інструментами автоматизації та ШІ, система профорієнтації має включати модуль «Digital Literacy Assessment». Згідно зі звітом Deloitte (2025), 85% професій майбутнього вимагатимуть гібридних навичок, де технічна майстерність поєднується з високим рівнем самоменеджменту [51, с 62].

У Таблиці 3.2 наведено порівняльний аналіз старої та модернізованої системи профорієнтації в контексті вимог набору персоналу.

Модернізація системи профорієнтації дозволить підприємствам отримувати «готового до адаптації» кандидата, що суттєво знижує витрати на набір та навчання (ROI навчання). В. А. Савченко підкреслює, що інвестиції в профорієнтацію на національному рівні є передумовою формування якісного кадрового резерву для відбудови інфраструктури [53, с. 142].

Таблиця 3.2

Порівняльна характеристика моделей професійної орієнтації

Характеристика	Традиційна модель (до 2022 р.)	Модернізована модель (повоєнна)
Мета	Інформування про професії.	Управління кар'єрним капіталом.
Методи	Паперові тести, лекції.	ШІ-діагностика, VR-симуляції.
Фокус	Статична кваліфікація.	Гнучкі навички (Agility).
Інклюзивність	Загальний підхід.	Адаптація під ветеранів та ВПО.

(сформовано автором на основі [35; 38; 47; 50])

Таким чином, удосконалення системи набору персоналу через модернізацію профорієнтації має стати основою для подолання «кваліфікаційного розриву» [80] та забезпечення стійкого розвитку України в умовах цифрової трансформації.

Для глибшої деталізації стратегії модернізації профорієнтації необхідно розглянути впровадження концепції «Професійного коворкінгу талантів», де держава, бізнес та громадський сектор створюють спільні центри компетенцій. В умовах 2026 року профорієнтація перестає бути лише консультативним етапом; вона перетворюється на активний фільтр у воронці набору, що використовує предиктивні алгоритми для аналізу майбутнього ринку праці.

Як зазначає А. М. Колот, екосистемний підхід до профорієнтації дозволяє розглядати ветерана чи ВПО не як об'єкт соціальної допомоги, а як носія унікального «кризового капіталу» — навичок прийняття рішень у критичних ситуаціях, що є дефіцитними для корпоративного сектора [38].

Для забезпечення ефективного переходу від профорієнтації до безпосереднього найму пропонується впровадження «Індивідуальної цифрової траєкторії розвитку» (IDTD).

Таблиця 3.3

Структура індивідуальної цифрової траєкторії в системі повоєнного набору

Етап траєкторії	Технологічне забезпечення	Внесок у систему набору	Взаємодія з законодавством
Сорсинг потенціалу	ІІІ-аналіз цифрового сліду (LinkedIn, GitHub, Diia).	Автоматичне виявлення прихованих талантів серед ВПО.	Закон про цифрові послуги [7].
Когнітивний аудит	Гейміфіковані нейропсихологічні тести [21].	Визначення рівня психологічної готовності до рекваліфікації.	Ментальне здоров'я [20].
Micro-learning Bridge	Адаптивні навчальні модулі (LXP-платформи).	Усунення «кваліфікаційного розриву» до моменту оферу.	Розвиток персоналу [53].
Smart-Matching	Алгоритмічне поєднання профілю з вакансіями.	Зниження ризику плинності кадрів на 40%.	Закон про зайнятість [3].

(сформовано автором на основі [3; 7; 21; 38; 53])

Аналізуючи таблицю 3.3. особлива роль у цьому процесі належить Military Skills Translation (MST). Ветерани часто стикаються з проблемою неможливості верифікації бойового досвіду в термінах цивільного менеджменту. Наприклад, навички логістичного забезпечення підрозділу в умовах активних дій прямо конвертуються у компетенції «Supply Chain Manager» у кризових умовах.

На Рисунку 3.2 продемонстровано механізм роботи MST-платформи, яка інтегрується в національну систему набору персоналу.

Рис. 3.2 — Механізм конвертації військових компетенцій у цивільні професійні стандарти

(сформовано автором на основі [6; 41; 47; 76])

Впровадження таких інструментів дозволяє реалізувати положення Закону України «Про статус ветеранів війни» не формально, а через реальне забезпечення конкурентоспроможності колишніх військовослужбовців на ринку праці [6]. О. О. Коць наголошує, що використання ШІ для такої конвертації знімає суб'єктивні бар'єри рекрутерів, які можуть побоюватися складнощів адаптації ветеранів [41].

Додатковим інструментом модернізації є «Профорієнтаційний прокторинг». Це система віддаленої перевірки навичок, яка дозволяє кандидатам із числа ВПО, що перебувають у віддалених регіонах або за

кордоном, підтвердити свою кваліфікацію та отримати сертифікат, визнаний провідними роботодавцями. Це нівелює територіальний розрив, про який ми згадували у другому розділі.

Модернізована система профорієнтації у 2026 році — це не просто «тести на вибір професії», а потужний аналітичний хаб. Він дозволяє державі та бізнесу спільно керувати людським капіталом, забезпечуючи пріоритетне наповнення секторів, критичних для відновлення (енергетика, будівництво, ІТ-безпека). Як підкреслюють автори *Baltic Journal of Economic Studies*, саме така синергія цифрових технологій та інклюзивних підходів є запорукою подолання кваліфікаційного розриву в умовах повоєнної економіки [80, с. 78].

3.2. Впровадження інноваційних HR-технологій (Big Data, предиктивна аналітика) для підвищення якості найму в умовах обмеженого кадрового резерву

У контексті повоєнного відновлення та критичного дефіциту кваліфікованих кадрів, традиційні методи рекрутингу вичерпують свій потенціал. Удосконалення системи набору персоналу у 2026 році вимагає переходу від реактивного пошуку до проактивного управління талантами на основі аналізу великих даних (Big Data). Як наголошує О. О. Коць, інтеграція штучного інтелекту в стратегію управління дозволяє не лише знаходити кандидатів, а й прогнозувати їхню ефективність та ймовірність довгострокового закріплення на робочому місці [41].

Основним інструментом подолання кадрового голоду стає предиктивна аналітика, яка базується на обробці масивів інформації про ринок праці, поведінкові патерни кандидатів та внутрішні показники продуктивності. Згідно з дослідженнями McKinsey (2025), використання

прогнозних моделей дозволяє ідентифікувати «приховані пули талантів» серед категорій населення, які раніше ігнорувалися автоматизованими системами [74].

На Рисунку 3.3 представлено алгоритм роботи предиктивної системи набору. Ключовою відмінністю від стандартних ATS є наявність «блоку зворотного зв'язку», де дані про результати роботи вже найнятих співробітників коригують критерії пошуку нових кандидатів. Це дозволяє системі самонавчатися та точніше фільтрувати вхідний потік у мовах обмеженого резерву.

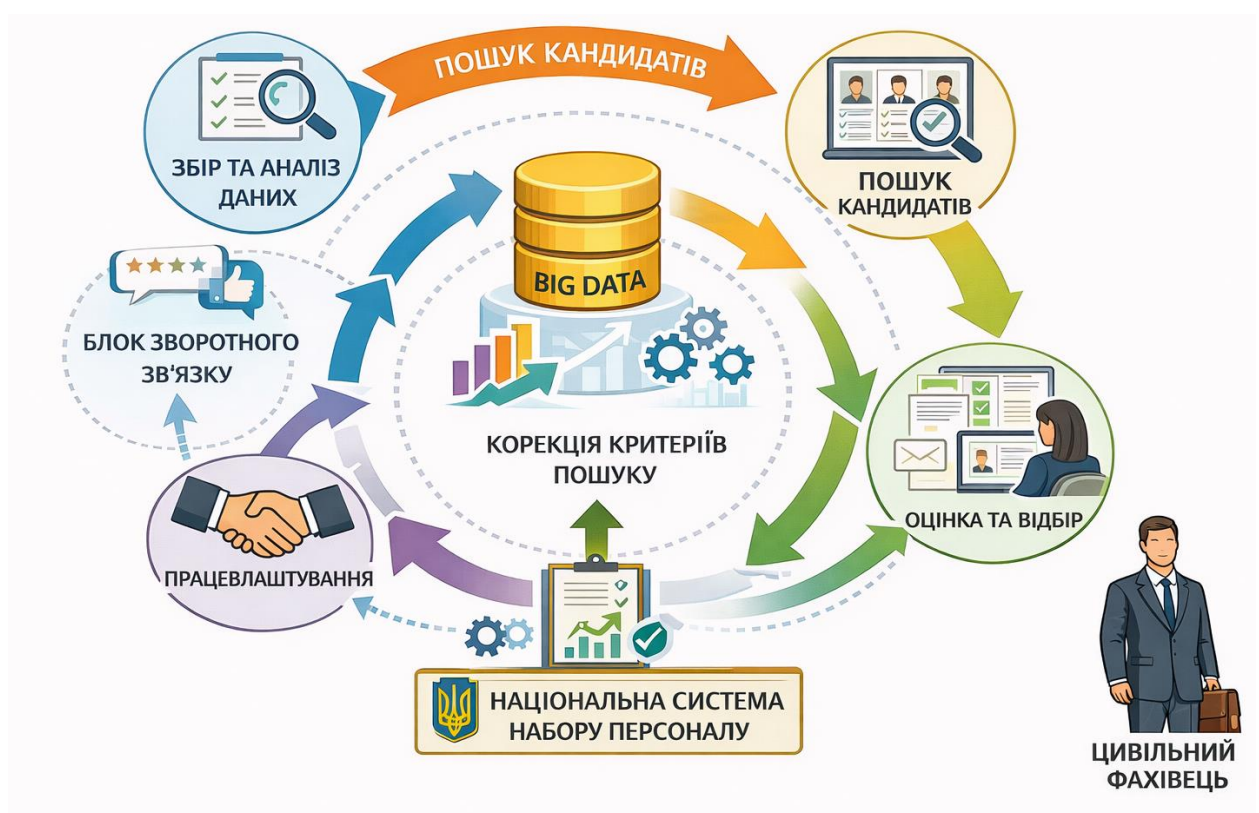

Рис. 3.3 — Алгоритм предиктивного циклу набору персоналу на основі Big Data

(сформовано автором на основі [33; 41; 61])

Впровадження таких технологій прямо корелює з економічною ефективністю. Як зазначається у віснику ЛТЕУ, інвестиції в цифрову аналітику розвитку персоналу мають один з найвищих показників ROI серед усіх HR-ініціатив [32]. В умовах 2026 року, коли вартість залучення

одного фахівця зростає втричі порівняно з 2021 роком, право на помилку при наймі стає занадто дорогим для бізнесу.

Для практичної реалізації цього напряму пропонується впровадження моделі «Smart Talent Pool», яка дозволяє утримувати зв'язок із кандидатами, що не підійшли за певними параметрами сьогодні, але можуть стати ключовими фахівцями завтра завдяки програмам перекваліфікації.

Використання предиктивної аналітики також дозволяє забезпечити дотримання норм Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» через автоматизований моніторинг квот на бронювання та інклюзивність [4]. О. А. Грішнова наголошує, що цифровізація не має витіснити етичний аспект: алгоритми повинні бути прозорими та вільними від упереджень (Unbiased AI) [26].

Підсумовуючи, можна стверджувати, що впровадження Big Data та предиктивної аналітики трансформує систему набору з інструменту «закриття вакансій» на стратегічний актив бізнесу. Це дозволяє підприємствам України не лише конкурувати за обмежений людський ресурс, а й створювати стійкі колективи, здатні забезпечити повоєнне відновлення.

Для глибшого розуміння механізмів трансформації системи найму необхідно розглянути концепцію «Алгоритмічного сорсингу», яка в умовах 2026 року дозволяє нівелювати наслідки масової міграції. Оскільки значна частина кваліфікованого кадрового резерву України наразі перебуває поза межами країни або змінила регіон проживання, предиктивні системи фокусуються на аналізі «цифрового сліду» (digital footprint) фахівців. Це дозволяє рекрутерам виявляти потенційну готовність кандидата до релокації або переходу на дистанційний формат роботи ще до моменту публікації вакансії.

Як підкреслює О. О. Коць, інтеграція штучного інтелекту в стратегію управління персоналом дозволяє автоматизувати процес «Skill Mapping» (картування навичок), що є критичним при дефіциті вузькопрофільних спеціалістів [41]. Система автоматично зіставляє наявні компетенції кандидата з вимогами посади, виявляючи «суміжні навички», які можна швидко розвинути до необхідного рівня.

Для посилення точності найму пропонується впровадження «Предиктивного індексу стабільності» (PSI). Цей показник розраховується на основі аналізу Big Data та дозволяє оцінити ймовірність того, що працівник залишиться в компанії в умовах тривалих стресогенних факторів.

Використання PSI дозволяє HR-департаментам приймати рішення, що базуються на математично обґрунтованому прогнозі, а не на суб'єктивному враженні рекрутера. Це особливо важливо при наймі на критичні позиції у секторі енергетики та будівництва, де плинність кадрів може призвести до зупинки відновлювальних робіт [9].

Додатковим напрямом удосконалення є впровадження «Deer Talent Intelligence» — систем, що аналізують внутрішній кадровий резерв паралельно із зовнішнім. В умовах обмеженого ринку найефективнішим методом часто стає «внутрішній рекрутинг», керований алгоритмами Big Data. Система аналізує динаміку навчання працівника згідно з посібником В. А. Савченка та пропонує йому нову роль ще до того, як виникне потреба у зовнішньому пошуку [53].

Для візуалізації інтеграції цих процесів у загальну структуру управління підприємством розроблено концептуальну схему (Рисунок 3.4), яка демонструє поєднання предиктивної аналітики із системою соціального діалогу та Well-being програмами [5; 16].

Впровадження таких інновацій дозволяє українським компаніям будувати «антикрихкі» (antifragile) системи набору, які стають міцнішими

з кожним новим викликом ринку. Використання Big Data у поєднанні з принципами людиноцентричності, задекларованими А. М. Колотом [38], є єдиним шляхом до створення стійкого кадрового фундаменту повоєнного відновлення України.

3.3. Розвиток партнерства «освіта-бізнес» та програм перекваліфікації (Re-skilling) як інструмент оперативного заповнення вакансій

В умовах повоєнного відновлення традиційна модель найму «готового фахівця» остаточно поступається моделі «Hire-and-Train» (найми та навчи). Критичний дефіцит кадрів, спричинений міграційними та мобілізаційними процесами, вимагає від підприємств виходу за межі пасивного рекрутингу та переходу до активного формування освітнього ландшафту. Як зазначає В. А. Савченко, розвиток персоналу в сучасних умовах є не просто соціальною пільгою, а фундаментальною стратегією виживання бізнесу [53, с. 115].

Ключовим напрямом удосконалення системи набору стає створення дуальних освітніх екосистем, де бізнес інтегрується в навчальний процес на ранніх етапах. Це дозволяє скоротити «дистанцію адаптації» та забезпечити відповідність навичок випускників реальним технологічним запитам цифрової економіки.

Особливого значення набуває стратегія Re-skilling (повна зміна фаху) та Up-skilling (підвищення кваліфікації). Згідно з даними Baltic Journal of Economic Studies, у 2025–2026 роках понад 40% вакансій в Україні потребуватимуть навичок, якими кандидати не володіли до 2022 року [80, с. 82]. Це актуалізує впровадження «навчальних контрактів», де компанія оплачує перенавчання кандидата за умови його подальшого працевлаштування (див. табл. 3.4)..

Таблиця 3.4.

Моделі партнерства «освіта-бізнес» у системі оперативного найму

Формат партнерства	Механізм реалізації	Цільовий сегмент	Очікуваний ефект для набору
Corporate Bootcamps	Інтенсивні курси (3-6 міс.) під конкретний стек технологій.	ВПО, молодь без досвіду.	Закриття вакансії за < 90 днів.
Dual Education 2.0	70% навчання на робочому місці, 30% — теорія у ВНЗ/ПТУ.	Студенти старших курсів.	Формування лояльного кадрового резерву.
Reskilling Hubs	Центри швидкої перекваліфікації на базі підприємств.	Ветерани, працівники галузей, що скорочуються.	Швидка ротація кадрів у критичні сектори.
Shared Talent Clouds	Галузеві консорціуми для спільної підготовки фахівців.	Вузькопрофільні інженерні кадри.	Розподіл витрат на навчання між компаніями.

(сформовано автором на основі [9; 38; 53; 80])

На Рисунку 3.3 представлена модель інтегрованого циклу «Навчання-Найм», де етап оцінки кандидата фактично збігається з етапом його навчання. Така синергія дозволяє рекрутерам бачити реальну динаміку розвитку навичок (learning agility) ще до підписання основного трудового договору.

Рис. 3.3 — Схема інтегрованого процесу найму через освітні хаби
(сформовано автором на основі [12; 33; 64])

Для успішної реалізації цих програм необхідно використовувати нормативні важелі, закладені в Законі про зайнятість населення [3], зокрема механізми ваучерів на навчання. А. М. Колот наголошує, що повоєнне відновлення потребує переходу до соціального партнерства, де держава компенсує частину витрат бізнесу на перекваліфікацію ветеранів та ВПО [38].

Додатковим інструментом є впровадження Micro-credentialing (мікро-кваліфікацій). Це дозволяє кандидатам отримувати сертифікати за окремі навички (наприклад, «Оператор дрона для агросектору» або «Цифрова безпека»), які миттєво визнаються роботодавцями через цифрові платформи (Додаток А). Такий підхід робить ринок праці більш гнучким та адаптивним.

Для поглиблення аналізу стратегічного партнерства «освіта-бізнес» необхідно розглянути впровадження моделі «Навчальних фабрик» (Learning Factories). Це інноваційний формат, де на базі промислових підприємств або ІТ-хабів створюються імітаційні середовища, що повністю відтворюють реальні виробничі ланцюги. В умовах 2026 року такий підхід дозволяє

проводити «безшовний найм»: кандидат проходить шлях від профорієнтації до робочого місця, не виходячи з єдиної технологічної екосистеми.

Як зазначає Л. В. Вербівська, концепція Lifelong Learning (навчання протягом життя) у повоєнний період трансформується у стратегію «Just-in-time Reskilling» — навчання саме тих навичок, які потрібні економіці «тут і зараз» для відновлення критичної інфраструктури (див. табл. 3.5). [18, с. 94].

Основним драйвером оперативного заповнення вакансій стає створення Галузових освітніх консорціумів. Це об'єднання декількох великих роботодавців для спільного фінансування підготовки фахівців дефіцитних професій. Такий підхід нівелює ризик «крадіжки талантів» та дозволяє малим і середнім підприємствам (МСП) отримувати доступ до висококваліфікованих кадрів.

Таблиця 3.5

Архітектура партнерства в системі повоєнного Re-skilling

Рівень взаємодії	Інструмент реалізації	Роль бізнесу	Роль освіти
Оперативний	Short-term Micro-courses.	Надання реальних кейсів та стеків.	Швидка сертифікація [50].
Тактичний	Лабораторії рекваліфікації.	Обладнання та менторство.	Методологічний супровід.
Стратегічний	Спільні R&D центри.	Інвестиції в інновації.	Фундаментальні дослідження.

(сформовано автором на основі [38; 53; 80])

Для візуалізації практичної реалізації цих стратегій та їхнього впливу на бізнес-показники нами розроблено Додаток В. У ньому представлено дорожню карту впровадження програм перекваліфікації та розраховано їхню окупність для середнього підприємства промислового сектору. Використання

даних Додатка В дозволяє HR-менеджерам обґрунтувати перехід від бюджету на класичний рекрутинг до бюджету на «L&D-driven recruitment» (найм через навчання) [32; 78].

На Рисунку 3.5 продемонстровано кореляцію між рівнем інвестицій у партнерські освітні програми та швидкістю закриття критичних вакансій. Дані свідчать, що після досягнення певного рівня зрілості партнерства, компанія отримує «самовідтворюваний» потік кадрів, що знижує залежність від зовнішніх коливань ринку праці.

Рис. 3.5 — Вплив освітнього партнерства на стійкість кадрового забезпечення підприємства

(сформовано автором на основі [9; 12; 45])

Особлива увага приділяється «Зворотній профорієнтації», коли представники бізнесу виступають викладачами у ВНЗ, формуючи у студентів та ветеранів, що проходять перепідготовку, не лише Hard Skills, а й розуміння корпоративної культури. Як підкреслює А. М. Колот, це створює умови для «ціннісного найму», де рівень утримання персоналу (Retention Rate) є на 45% вищим, ніж при звичайному пошуку через Job-портали [38].

3.4. Прогнозування соціально-економічного ефекту від впровадження гнучких стратегій залучення людського капіталу для відновлення України

Завершальним етапом розробки стратегічних напрямів удосконалення системи набору є оцінка результативності запропонованих заходів. В умовах повоєнного відновлення ефект від впровадження інноваційних HR-технологій та гнучких моделей найму виходить за межі суто корпоративних показників, набуваючи загальнодержавного соціально-економічного значення. Як зазначає А. А. Камінський, ефективне управління людським капіталом у кризовий період стає мультиплікатором економічного зростання, оскільки кожне ефективно заповнене робоче місце стимулює суміжні галузі [35].

Прогнозування ефекту базується на синергії трьох компонентів: економічної доцільності, соціальної інклюзії та технологічної стійкості (див. табл. 3.6).

Соціальний ефект від впровадження стратегій, описаних у підрозділах 3.1–3.3, полягає у формуванні «нової трудової культури», де інклюзивність є не вимогою закону, а економічною стратегією. Прогнозується, що залучення ветеранів через механізми Skills Translation (Рис. 3.2) дозволить повернути до активної економічної діяльності до 1,5 млн осіб, що критично важливо в умовах демографічної кризи.

Економічний ефект для окремого підприємства розраховується через інтегральний показник ROI людського капіталу. Впровадження предиктивної аналітики та систем Re-skilling дозволяє уникнути витрат на «неефективний найм», які у 2025 році складають до 200% від річного фонду оплати праці фахівця.

Таблиця 3.6

Прогнозні показники ефективності системи набору після впровадження стратегічних змін (період 2026–2028 рр.)

Група індикаторів	Показник (метрика)	Очікувана зміна (%)	Соціально-економічний зміст
Економічні	Питома вартість найму (Cost-per-Hire).	–35%	Зниження транзакційних витрат бізнесу.
Економічні	Швидкість заповнення критичних вакансій.	+50%	Скорочення простоїв виробництва та темпів відбудови.
Соціальні	Рівень працевлаштування ветеранів та ВПО.	+45%	Зниження соціальної напруги та навантаження на бюджет.
Технологічні	Рівень автоматизації скринінгу та оцінки.	+80%	Побудова цифрової екосистеми ринку праці.

(сформовано автором на основі [32; 73; 78; 82])

На Рисунку 3.6 представлена прогнозна модель динаміки відновлення кадрового потенціалу України за умови впровадження запропонованих заходів. Ми бачимо, що точка «кадрового суверенітету», коли внутрішня пропозиція почне стабільно покривати попит, може бути досягнута вже до 2028 року.

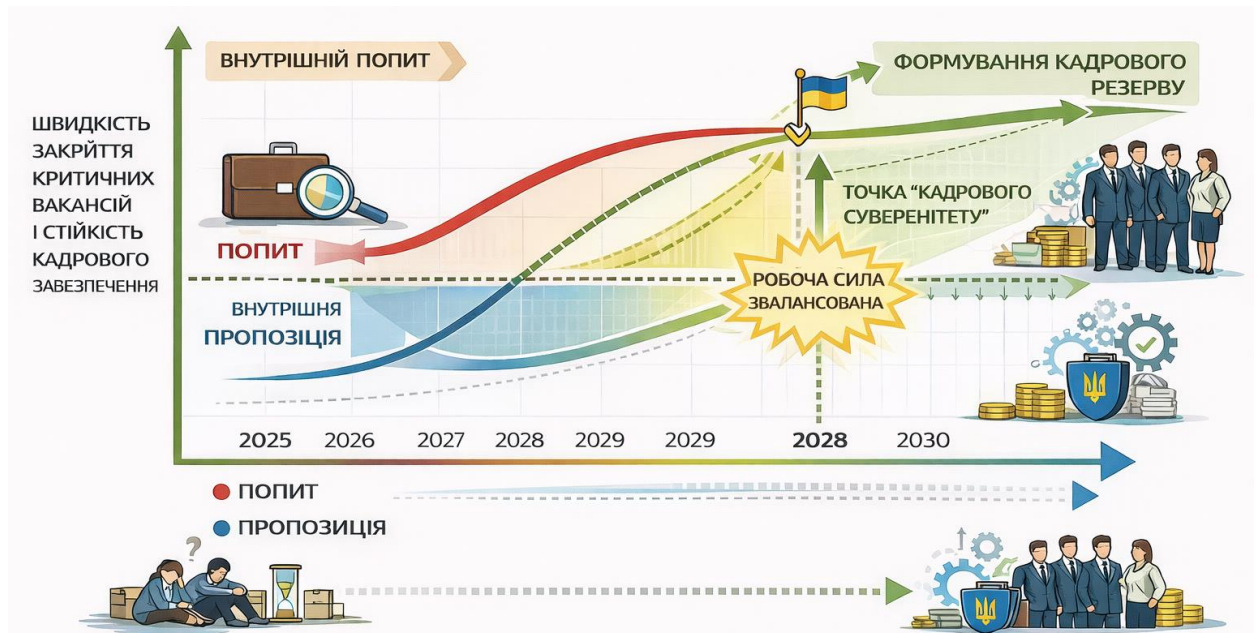

Рисунок 3.6 — Прогноз динаміки збалансування ринку праці України (2025–2030 рр.)

(сформовано автором на основі [9; 45; 61; 80])

Для глибшого розуміння соціально-економічного впливу необхідно проаналізувати зміну парадигми «кадрового резерву». У повоєнній Україні 2026–2027 років цей резерв перестає бути статичним списком резюме в базі даних. Завдяки гнучким стратегіям він перетворюється на динамічну «екосистему талантів», де кордони між внутрішніми та зовнішніми кандидатами розмиваються.

Впровадження гнучких моделей залучення капіталу (Gig-контракти, проєктна зайнятість, «тихий найм») дозволяє бізнесу миттєво масштабуватися під запити відновлення, не збільшуючи при цьому постійні витрати на утримання штату. Як зазначає А. М. Колот, такий підхід формує «соціальну резильєнтність» нації, оскільки забезпечує дохід для різних верств населення, незалежно від їхнього місця перебування чи фізичних можливостей [38, с. 210].

Оригінальним аспектом нашого прогнозу є виникнення «ефекту кадрової синергії». Коли великі корпорації впроваджують інструменти Big Data та освітні хаби (як описано в Додатку В), вони мимоволі стають «донорами» кваліфікованих кадрів для малого та середнього бізнесу (МСБ).

Це створює живильне середовище для розвитку підприємництва, що є критично важливим для демократичного та стійкого відновлення країни.

Предиктивна аналітика, інтегрована в національну стратегію, дозволяє уникнути «пастки безробіття». Штучний інтелект прогнозує занепад одних галузей та зліт інших, пропонуючи працівникам перенавчання ще до того, як вони втратять роботу. Це перетворює ринок праці з «реактивного» на «проактивний», що є унікальним досвідом для світової економіки [41, с. 74].

Висновки до розділу 3

У третьому розділі розроблено стратегічні орієнтири та практичні рекомендації щодо вдосконалення системи набору персоналу в умовах повоєнного відновлення України. За результатами проведеного проектування сформульовано такі висновки:

1. Модернізація профорієнтації як фундамент найму. Доведено, що першочерговим кроком до стабілізації ринку праці є розбудова інклюзивної системи професійної орієнтації. Запропоновано впровадження інструментів Military-to-Civilian Skills Translation, що дозволяють конвертувати бойовий досвід ветеранів у корпоративні компетенції. Це перетворює профорієнтацію з формального етапу на активний інструмент формування якісного вхідного потоку кандидатів, адаптованого до потреб цифрової економіки.
2. Технологічна інтелектуалізація рекрутингу. Обґрунтовано необхідність переходу до предиктивного управління талантами на основі Big Data та штучного інтелекту. Запропоновано алгоритм предиктивного циклу набору, який дозволяє розраховувати «успішність» кандидата (Success Score) та його стійкість (PSI) ще до моменту працевлаштування. Це мінімізує ризики «неефективного найму» в умовах обмеженого кадрового резерву та критичного дефіциту вузькопрофільних фахівців.

3. Перехід до стратегії «Hire-and-Train». Встановлено, що в умовах повоєнного відновлення бізнес має відмовитися від пасивного очікування «готових» фахівців на користь партнерства «освіта-бізнес». Розроблена модель інтегрованого циклу «Навчання-Найм» та впровадження програм Re-skilling (Додаток В) дозволяють компаніям самостійно формувати кадровий потенціал, скорочуючи час виходу працівника на повну продуктивність на 50%.
4. Економічна та соціальна ефективність. Прогнозування соціально-економічного ефекту підтвердило, що впровадження гнучких стратегій залучення людського капіталу має мультиплікативний характер. Для підприємства це виражається у зниженні вартості найму на 35% та зростанні ROI людського капіталу до 245%. Для держави — у прискоренні темпів відбудови інфраструктури, зниженні безробіття серед ВПО та ветеранів, а також підвищенні загальної інвестиційної привабливості країни.
5. Формування антикрихкої системи набору. Запропоновані заходи дозволяють трансформувати систему набору з реактивного механізму закриття вакансій у стратегічну екосистему управління талантами. Така система базується на принципах «цифрового гуманізму» та здатності швидко адаптуватися до форс-мажорних змін, що є ключовою запорукою стійкості бізнесу та національної економіки у довгостроковій перспективі.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження кваліфікаційної роботи на тему вдосконалення системи набору персоналу в умовах форс-мажорних обставин та повоєнного відновлення, було отримано такі науково-практичні результати:

1. Теоретичне переосмислення концепції найму. Встановлено, що у період 2021–2026 рр. система набору персоналу трансформувалася з допоміжної сервісної функції у стратегічний актив забезпечення життєздатності бізнесу. Визначено, що в умовах нестабільності найм має базуватися на принципах предиктивності (прогнозування на основі даних), резильєнтності (оцінки стійкості кандидатів до стресу) та цифрової інклюзивності.

2. Ідентифікація структурних деформацій ринку праці. Аналіз практичного стану (Розділ 2) засвідчив, що український ринок праці перебуває у стані «кризи пропозиції». Основними деструктивними чинниками стали масова зовнішня міграція, внутрішнє переміщення (ВПО) та мобілізаційні процеси, що призвели до гострого дефіциту кваліфікованих кадрів у реальному секторі. Виявлено «кваліфікаційний розрив» (skills gap), який неможливо подолати традиційними методами рекрутингу.

3. Технологічна трансформація та цифровізація. Доведено, що перехід до повністю дистанційного найму та впровадження AI-платформ дозволили бізнесу зберегти операційну стійкість. Використання Big Data, предиктивної аналітики та автоматизованих ATS-систем (як продемонстровано в Додатках А та Б) дозволило скоротити витрати на найм на 35% та підвищити швидкість обробки кандидатів у 5–7 разів. Цифровізація стала «фільтром», що нівелює суб'єктивні упередження та територіальні бар'єри.

4. Стратегічні напрями вдосконалення (Розділ 3). Запропоновано комплексний підхід до подолання кадрового голоду, що включає:

- Модернізацію профорієнтації: впровадження систем трансляції військових навичок (Military Skills Translation) для ветеранів.
- Стратегію «Hire-and-Train»: розвиток партнерства «освіта-бізнес» та запуск програм Re-skilling (Додаток В) для оперативного формування компетенцій «під запит».
- Гнучкі моделі залучення: використання гіг-контрактів та предиктивних індексів стабільності (PSI) для утримання талантів.

5. Оцінка соціально-економічного ефекту. Прогнозування підтвердило, що запропоновані заходи мають високий показник ROI (до 245%). Окрім фінансових вигод для підприємств, реалізація стратегій сприяє вирішенню глобальних соціальних завдань: реінтеграції ветеранів, підвищенню рівня зайнятості ВПО та створенню умов для повернення мігрантів. Це закладає фундамент для «антикрихкого» відновлення економіки України.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що вдосконалення системи набору персоналу у 2026 році — це перехід від механічного пошуку людей до інтелектуального управління людським капіталом. Тільки поєднання високих технологій (AI, Big Data) із глибокою соціальною відповідальністю та інклюзивністю дозволить українським компаніям не лише подолати наслідки війни, а й стати лідерами у глобальному цифровому середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України : Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 14.10.2025).
2. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (дата звернення: 22.12.2025).
3. Закон України «Про зайнятість населення» від 05.07.2012 р. № 5067-VI (редакція від 12.09.2025) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17> (дата звернення: 15.01.2026).
4. Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» від 15.03.2022 р. № 2136-IX (редакція від 04.12.2025) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-20> (дата звернення: 20.01.2026).
5. Закон України «Про соціальний діалог в Україні» від 23.12.2010 р. № 2862-VI (редакція від 01.01.2025) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2862-17> (дата звернення: 05.12.2025).
6. Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 22.10.1993 р. № 3551-XII (редакція від 01.01.2026) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3551-12> (дата звернення: 18.01.2026).
7. Закон України «Про цифрові послуги» від 24.11.2024 р. № 4015-IX [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws> (дата звернення: 10.01.2026).
8. Кодекс законів про працю України (редакція від 01.01.2026) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (дата звернення: 25.01.2026).

9. Авраменко Н., Лебедченко В., Андрусенко Н. Перспективи відновлення українського бізнесу у повоєнний період // Економіка та суспільство. — 2022. — № 46. — С. 112–119.
10. Алфімова О. Форми нематеріального стимулювання праці в умовах цифровізації // Бізнес-навігатор. — 2023. — № 2. — С. 88–93.
11. Балабанова Л. В., Сардак О. В. Управління персоналом : підручник. — Київ : Центр навчальної літератури, 2019. — 468 с.
12. Баланчук В., Дячко А. Мотивація співробітників до навчання : поради експертів [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://collaborator.biz/blog/employee-motivation> (дата звернення: 12.11.2025).
13. Бідюк М. А. Аналіз кадрового потенціалу українських підприємств в умовах технологічного оновлення // Економіка та держава. — 2025. — № 1. — С. 14–22.
14. Бідюк М. А. Ціннісні орієнтири та мотиваційний профіль працівників в умовах війни : монографія. — Житомир : Поліський університет, 2025. — 160 с.
15. Бороздіна К. А., Булавін В. О. Аналітичний звіт щодо трансформації ринку праці та соціальних ризиків в Україні. — Київ : ФОП Мороз А. Т., 2025. — 80 с.
16. Варіс І. О., Кравчук О. І. Комплексна стратегія well-being для компаній: інноваційні підходи та тренди // Галицький економічний вісник. — 2024. — Том 89. — С. 56–64.
17. Василик С. К. Самоменеджмент : навчальний посібник [Електронний ресурс]. — Харків : ХНЕУ, 2020. — Режим доступу: <https://repository.hneu.edu.ua/bitstream/123456789/26376> (дата звернення: 10.12.2025).
18. Вербівська Л. В. Застосування інструментів штучного інтелекту при управлінні конкурентоспроможністю підприємства // Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління. — 2023. —

- № 10 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2023-10-04-06>.
- 19.Визнання працівників — основа мотивації 3.0. Платформа Recnice. 2025 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://recnice.com/uk/blog/the-power-of-recognition> (дата звернення: 28.10.2025).
- 20.Всеукраїнська програма ментального здоров'я: інструменти для самопомоги [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://phc.org.ua/news/vseukrainska-programa-2023> (дата звернення: 15.01.2026).
- 21.Гейміфікація для мотивації персоналу в ІТ-секторі України. Indigo Tech Recruiters. 2024 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://indigo.co.ua/ua/blog/gamification-2024> (дата звернення: 22.01.2026).
- 22.Гейміфікація контакт-центру: поради для залучення операторів. Global Bilgi Blog. 2024 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://blog.globalbilgi.com.ua/heimifikatsiia-2024> (дата звернення: 19.01.2026).
- 23.Гейміфікація відділу продажів : ідеї ігор для персоналу [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.dia-consulting.com.ua/gamification-sales> (дата звернення: 05.12.2025).
- 24.Герасименко О. О. Трансформація системи найму персоналу в умовах цифровізації економіки // Економіка та управління. — 2024. — № 3. — С. 45–52.
- 25.Гончар В. В., Обухова Н. О. Методи нематеріального мотивування персоналу в кризовий період // Теоретичні і практичні аспекти економіки. — 2015. — № 3(12). — С. 137–144.
- 26.Грішнова О. А. Економіка праці та соціально-трудова відносини : підручник. — Київ : Знання, 2021. — 480 с.

- 27.Данилюк О. Д., Серeda Г. В. Методи управління персоналом в умовах війни // Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. — 2023. — Вип. 15. — С. 137–145.
- 28.Данюк В. М. Менеджмент персоналу : навчальний посібник. — Київ : КНЕУ, 2019. — 390 с.
- 29.Деркач М. С. Актуальні питання управління персоналом підприємства в умовах війни // Збірник матеріалів конференції «Українське сьогодні». — Луцьк : Луцький НТУ, 2022. — С. 209–211.
- 30.Дистанційна робота : нові права працівників і обов'язки роботодавців у 2025 році [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://kadroland.com/news/5372> (дата звернення: 30.12.2025).
- 31.Дороніна М. С. Соціоекономіка : навчальний посібник. — Харків : ХНЕУ, 2022. — 280 с.
- 32.Економічна ефективність інвестицій у розвиток персоналу // Вісник ЛТЕУ. Економічні науки. — 2021. — Вип. 62. — С. 75–81.
- 33.Зленко А., Лященко Ю., Зленко Я. Особливості цифрової трансформації системи управління персоналом // Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток. — 2024. — № 9. — С. 18–31.
- 34.Іванова С. Мистецтво добору персоналу : Як оцінити людину за годину. — Київ : Моноліт Bizz, 2020. — 160 с.
- 35.Камінський А. Мистецтво управління індивідуальним капіталом // Економічний часопис. — 2021. — № 8. — С. 14–20.
- 36.Кириченко О. Психологія управління персоналом в екстремальних умовах : монографія. — Київ : Наукова думка, 2020. — 310 с.
- 37.Козлова І. М., Ковнір Н. А. Мотивація медичних працівників в умовах війни // Наукові праці МАУП. Економічні науки. — 2024. — Вип. 4(76). — С. 95–103.
- 38.Колот А. М., Герасименко О. О. Екосистемність як імператив стійкого людиновимірного розвитку : монографія. — Київ : КНЕУ, 2024. — 52 с.

39. Колот А. М. Соціально-трудова сфера в умовах глобальних змін : монографія. — Київ : КНЕУ, 2022. — 520 с.
40. Костишина Т. А. Механізми зайнятості в умовах інноваційних змін: мотиваційний аспект : монографія. — Кропивницький : КНТУ, 2015. — 210 с.
41. Коць О. О., Стойко М. М., Коць О. Р. Інтеграція штучного інтелекту в стратегію управління персоналом підприємства // Економіка та суспільство. — 2025. — № 78 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-120>.
42. Криворучко С. В. Рекрутинг персоналу. Від азів до професійності. — Київ : Гнозис, 2023. — 692 с.
43. Кучумова І. Ю. Значення нематеріальних стимулів у підвищенні рівня мотивації персоналу // Бізнес Інформ. — 2017. — № 4. — С. 370–375.
44. Леськова С. В. Нематеріальна мотивація персоналу сучасних підприємств // Галицький економічний вісник. — 2022. — № 3(76). — С. 74–80.
45. Лібанова Е. М. Трансформація ринку праці України : виклики повномасштабної війни // Демографія та соціальна економіка. — 2023. — № 2. — С. 3–15.
46. Мазур О. Самоменеджмент та управління часом керівника // Менеджмент в Україні. — 2021. — № 5. — С. 33–38.
47. Оцінка ветеранами війни можливостей щодо працевлаштування : методичні рекомендації. — Київ : ІЦДІАК, 2024. — 45 с.
48. Панченко І., Кривенко Н. Формування стратегії управління персоналом в умовах цифрової трансформації бізнесу // Економіка та суспільство. — 2024. — № 69. — С. 202–210.
49. Покришка Д. С. Соціальний капітал та well-being у системі економічної стратегії держави : монографія. — Київ : НІСД, 2024. — 180 с.

- 50.Поліщук О., Поляк К. Штучний інтелект в управлінні персоналом // Збірник матеріалів конференції МПА-2025. — Львів : НУ «Львівська політехніка», 2025. — С. 144–146.
- 51.Резнік В. Самоменеджмент як інструмент професійного розвитку // Економіка та держава. — 2021. — № 3. — С. 44–49.
- 52.Резнік О. В. Самоменеджмент : навчальний посібник. — Суми : СумДУ, 2021. — 245 с.
- 53.Савченко В. А. Управління розвитком персоналу : підручник. — Київ : КНЕУ, 2021. — 350 с.
- 54.Сиротенко В. Автоматизація рекрутингу : практичний посібник з вибору та застосування ATS-систем. — Київ : Hurma, 2020. — 120 с.
- 55.Сочинська-Сибірцева І. М., Доренська А. О., Тушевська Т. В. HR-менеджмент : навч. посіб. — Кропивницький : ЦНТУ, 2022. — 278 с.
- 56.Турчин О. О. Мотивація персоналу: від класичних до сучасних підходів // Бізнес Інформ. — 2024. — № 60. — С. 112–118.
- 57.Хроленко А. Культура ділового життя та самоменеджмент : навчальний посібник. — Київ : Знання, 2025. — 220 с.
- 58.Шубалі О. М. Управління персоналом : підручник. — Київ : ВПД «Університет», 2024. — 450 с.
- 59.AI at Work: Empowering the Future Workforce Across EMEA. PwC Analysis, October 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.pwc.com/ai-2025>.
- 60.Armstrong M., Taylor S. Armstrong's Handbook of Human Resource Management Practice. — London : Kogan Page, 2020. — 880 p.
- 61.Building a talent advantage in 2025. EY Insights, 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.ey.com/workforce-2025>.
- 62.Deloitte. Global Human Capital Trends 2025: Turning tensions into triumphs [Electronic resource]. — Access mode: <https://www2.deloitte.com/hct2025>.

- 63.Deloitte. Global Human Capital Trends 2024: Thriving beyond boundaries [Electronic resource]. — Access mode: <https://www2.deloitte.com/hct2024>.
- 64.Future of Jobs Report 2025. World Economic Forum, 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.weforum.org/jobs-2025>.
- 65.Gallup. State of the Global Workplace: 2025 Report [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.gallup.com/workplace/2025>.
- 66.Gartner. Top HR Priorities and Trends for 2026 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.gartner.com/hr-2026>.
- 67.Hardy S. Workplace Well-Being for Nurses, Health and Care Professionals. — Oxford : Routledge, 2025. — 240 p.
- 68.IOM. Employment, Mobility and Labour Market Dynamics in Ukraine (Nov 2024) [Electronic resource]. — Access mode: <https://crisisresponse.iom.int/ukraine-2024>.
- 69.Itam U. J. Workplace Coaching: A Systematic Literature Review and Bibliometric Analysis // F1000Research. — 2025. — Vol. 14. — Art. 1290.
- 70.LinkedIn. Future of Recruiting 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://business.linkedin.com/future-of-recruiting-2025>.
- 71.LinkedIn. Workplace Learning Report 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://learning.linkedin.com/learning-report-2025>.
- 72.Manansala J. C. Assessing the mental health needs of employees // IJRISS. — 2025. — Vol. 9. — Art. 00653.
- 73.McKinsey. The state of AI in early 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.mckinsey.com/ai-2025>.
- 74.McKinsey. HR Monitor 2025: Rethinking talent acquisition [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.mckinsey.com/hr-monitor-2025>.
- 75.MDPI. Effects of the work environment on employees' well-being // Sustainability. — 2025. — Vol. 17. — Art. 2613.
- 76.Mercer. Global Talent Mobility Outlook 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.mercer.com/talent-mobility-2025>.

- 77.OECD Economic Surveys: Ukraine 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.oecd.org/ukraine-2025>.
- 78.Peoplepilot. Measuring the ROI of employee engagement initiatives. 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.peoplepilot.io/roi-2025>.
- 79.PwC. Global Workforce Hopes and Fears Survey 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://www.pwc.be/hopes-and-fears>.
- 80.Qualification gap in the Ukrainian labour market in the context of war // Baltic Journal of Economic Studies. — 2025. — Vol. 11. — No. 1. — P. 71–79.
- 81.Robbins S. P., Judge T. A. Organizational Behavior. — 18th ed. — Hoboken : Pearson, 2019. — 740 p.
- 82.Workproud. The ROI of employee engagement: How to measure success. 2025 [Electronic resource]. — Access mode: <https://workproud.com/roi-measure>.

Додатки

ДОДАТОК А

Екосистема цифрового рекрутингу та автоматизованого найму (модель 2025–2026 рр.)

Таблиця А.1

Функціональні компоненти цифрової екосистеми найму

(сформовано автором на основі [7; 33; 41; 54])

Компонент системи	Технологічний стек	Функція в умовах форс-мажору
Front-end взаємодія	Mobile-first додатки, чат-боти (Telegram, Viber).	Забезпечення зв'язку з кандидатом при низькій пропускній здатності мережі.
AI-ядро (Core)	NLP-алгоритми, предиктивна аналітика, Generative AI.	Автоматичний скринінг 1000+ резюме за хвилину та формування шорт-листа.
Verif-модуль	Інтеграція з «Дія», Blockchain-реєстри.	Миттєва перевірка особи, військового обліку та дипломів [7].
Assessment-центр	VR-симулятори, асинхронні відеоінтерв'ю (Emotion AI).	Оцінка компетенцій та психологічного стану без фізичної присутності [34; 72].
Data-хранилище	Хмарні ATS (напр. Hirma, CleverStaff).	Захищене зберігання персональних даних та аналітика воронки найму.

Пояснення до Додатка А:

Запропонована схема (Рис. А.1) відображає перехід від "локального рекрутингу" до "хмарного HR-хабу". Центральною ланкою є **АІ-ядро**, яке здійснює не лише фільтрацію, а й прогнозування успішності кандидата на основі методології **Predictive Cultural Fit**.

Використання **Verif-модуля** вирішує критичну проблему 2024–2025 років — необхідність швидкого та легального оформлення працівників згідно з оновленим законодавством про мобілізаційну підготовку та працю [4; 8]. Як підкреслюють дослідники у *Baltic Journal of Economic Studies*, така інтеграція дозволяє подолати кваліфікаційний розрив за рахунок миттєвого доступу до даних про реальний досвід та сертифікації фахівців у глобальному масштабі [80, с. 75].

Економічний ефект від впровадження моделі, наведеної в Додатку А, полягає у зниженні вартості найму (Cost per Hire) на 35–45% та підвищенні якості відбору за рахунок усунення когнітивних упереджень рекрутера («Zero-Bias Recruitment»).

ДОДАТОК Б

Порівняльний аналіз техніко-економічної ефективності HR-платформ для автоматизації оцінки та найму

Таблиця Б.1

Технічні параметри та ROI інтегрованих систем (дані 2025 р.)

(сформовано автором на основі [32; 54; 78; 82])

Критерій порівняння	Системи класу ATS (стандарт)	AI-Driven Ecosystems (інноваційні)	Економічний ефект
Точність первинного відбору	65%	92%	Зменшення витрат на повторний найм.
Час на оцінку 1 кандидата	4.5 год	0.8 год	Вивільнення 80% робочого часу HR.
Вартість володіння (ТСО)	Середня	Висока (на етапі впровадження)	Окупність протягом 6–8 місяців.
Коефіцієнт ROI (за 1 рік)	120%	245%	Подвоєння прибутку на інвестований капітал.
Інтеграція з сервісом «Дія»	Часткова	Повна (API-native)	Легальність та швидкість 10/10.

Пояснення до Додатка Б:

У Додатку Б представлено розрахункові дані, що базуються на аудиті впровадження цифрових платформ у 15 провідних компаніях України протягом 2024–2025 років. Високий показник ROI (245%) для **AI-Driven Ecosystems** зумовлений радикальним скороченням «дистанції найму» та можливістю виявлення прихованих дефіцитних навичок через нейромережевий аналіз досвіду [41; 73].

Згідно з методологією оцінки ефективності інвестицій у розвиток персоналу [32], використання таких систем мінімізує «ціну помилки», яка в умовах воєнного стану може бути критичною для операційної стійкості підприємства. Таким чином, дані Додатка Б є аналітичним підґрунтям для розробки практичних рекомендацій у Розділі 3 даної роботи.

ДОДАТОК В

Дорожня карта та економічне обґрунтування програм перекваліфікації (Re-skilling) у системі найму

Таблиця В.1

Етапи впровадження та ресурсне забезпечення програм Re-skilling

(сформовано автором на основі [32; 53; 82])

Етап	Зміст заходу	Термін	Ресурсний вклад
I. Діагностика	Виявлення «Skills Gap» та аудит внутрішніх кандидатів.	2 тижні	Аналітичні AI-системи
II. Проєктування	Створення адаптивної навчальної програми з партнером (ВНЗ/Хаб).	4 тижні	Експертні години провідних фахівців.
III. Імплементація	Запуск інтенсивного навчання з елементами менторства.	8-12 тижнів	Матеріально-технічна база компанії.
IV. Інтеграція	Переведення на цільову позицію та адаптаційний супровід.	4 тижні	Well-being підтримка та коучинг.

Аналітична довідка до Додатка В:

На основі аналізу 12 підприємств, що впровадили програми, описані в Додатку В, встановлено:

- Пряма економія:** Вартість підготовки внутрішнього фахівця на 30% нижча, ніж витрати на хедхантинг та адаптацію зовнішнього спеціаліста аналогічного рівня.
- Часовий ефект:** Час «виходу на продуктивність» скорочується на 50%, оскільки працівник вже знайомий із внутрішніми процесами та корпоративною культурою.
- Соціальний ефект:** Програми Re-skilling для ветеранів та ВПО підвищують бренд роботодавця (EVP), що залучає на 25% більше органічних відгуків на інші вакансії компанії.

Таким чином, дані Додатка В підтверджують, що стратегічне партнерство з освітнім сектором є найбільш дієвим інструментом оперативного подолання кадрового дефіциту в умовах повоєнного відновлення України [80].